

DE ROOS VAN CASABLANCA

door Luc KERKHOFS

Personages:

6 dames - 4 heren (alternatieve bezetting mogelijk)

RENE : 50,

MATIL : 50, zijn vrouw

FRANCINE : 30, zijn dochter

THEO : 27, zijn zoon

ERNA : 35, zijn gestoorde zuster

MARTIN : 50, zijn vriend

JULIA : 45, zijn buurvrouw

BET : 70, zijn schoonmoeder

MHR PIETERMAN : 45, zijn baas

DOKTERES :

Decor:

Klassieke woonkamer met veel sier- en wandverlichting. Links: deur naar hall, kast waarop een goedkope radio-cassette staat. Rechts van voor naar achter: deur naar berghok, deur naar badkamer. Fond van links naar rechts: trap naar slaapkamers, deur naar keuken.

Verdeeld in het interieur staat een ronde tafel met vier stoelen, een salontafel waarop een treintje in modelbouw op sporen staat uitgesteld, divan schuin naar publiek.

Ergens tegen de muurwand hangt de kop van een hert als jachttrofee met een tweeloop erboven.

Noot voor de regie:

-Erna lijdt aan een vorm van krankzinnigheid. Ze gedraagt zich als een kind, is steeds onverzorgd, op blote voeten, draagt altijd een wit nachtkleed en sjouwt constant met een lappen pop. Ze heeft een spraakgebrek en tracht te communiceren door een combinatie van geluiden en mimiek.

-Elke keer als René zich wil verplaatsen met de bromfiets kleedt hij zich in een lange gabardine met een helm (oud model).

-Theo draagt constant een sjaal met de wit-blauwe kleuren van zijn voetbalclub.

EERSTE BEDRIJF

LATE NAMIDDAG

(Gezellig gesprek tussen Matil en Julia bij een kopje koffie. Theo zit in divan en bladert door een weekblad. Hij draagt een wit-blauwe sportsjaal)

MATIL: *(na het drinken)* Da's gezellig zo kletsen onder elkaar als buurvrouwen, hé Julia.

JULIA: Jaja, zolang we niet teveel over en weer lopen... want anders blijft dat niet duren.

MATIL: Zo dikwijls komt gij hier toch niet op de koffie.

JULIA: Ja, nu was 't al lang geleden. Zèg Matil, hoe is 't nu met uwe migraine?

MATIL: Dat hangt veel af van 't weer hé.

JULIA: Och ne mens is geboren om af te zien. Sinds mijne vent verongelukt is heb ik hier al ne steek aan mijn hart en ik durf er niet mee naar de dokter gaan.

MATIL: Waarom niet?

JULIA: Hij moest eens zeggen dat mijn hart gaat stilvallen.

MATIL: Dat zult ge dan wel voelen zeker!

JULIA: Matil, ge moet me nu niet geloven als ge wilt maar ik ben een heel taaie vrouw zenne! Na wat ik allemaal meegemaakt heb...!

MATIL: Als uw hart stilvalt dan zijt ge toch dood zeker.

JULIA: Dat weet ik al niet. Volgens mij lopen er hier in 't dorp veel rond die nog blijven voortleven zonder hart.

MATIL: Hier, pak nog een koekske! *(presenteert haar de koekjesdoos)* Da's goed voor uw hart.

JULIA: *(wil koekje nemen, maar bedenkt zich)* Dat had ge nu niet moeten zeggen.

MATIL: Allé Julia, ik lach er maar mee.

JULIA: Gij zult wel lachen, gij zit er niet mee!

MATIL: Mijne migraine is even erg als ne steek aan uw hart.

(Julia neemt een koekje. Erna komt van de trap geslenterd, zoals steeds is zij gekleed in een wit nachtkleed, op blote voeten en met verwilderde haren. Ze sleurt constant met een lappen pop. Ze is duidelijk gestoord)

MATIL: Ook een koekske, Erna?

(Erna gaat bij de tafel staan en krabt, duidelijk zichtbaar voor het publiek, ongegeneerd aan haar achterste terwijl ze in de koekjesdoos kijkt)

ERNA: *(wrijft aan haar buik)* Hmmm, lekki lekki...!

MATIL: Ja, dat is lekki lekki...! Pak er maar eentje uit.

(Erna neemt er eentje uit, bijt ervan, legt het terug en neemt dan vlug twee andere)

MATIL: Eentje hebt ik gezegd! En als dat op is dan moogt ge er nog eentje komen kiezen.

(Erna kuiert door het huis tot bij Theo waar ze met haar pop tegen het weekblad slaat. Theo zucht en draait zich om. Erna zet zich naast Theo in de zetel)

JULIA: *(tot Matil, ad Erna)* Toch erg hé!

MATIL: Ja, maar wat doet ge er aan? Zot geleerd op haar 18 jaar, en 't is nooit meer goed gekomen!

JULIA: Laat gij dat zomaar toe dat zij altijd op blote voeten rondloopt?

MATIL: Ze wil geen schoenen dragen.

JULIA: En kleren?

MATIL: Volgens mij kan ze niks verdragen aan haar lijf. Zèg, 't is de zuster van René hé, dan moet hij er maar voor zorgen.

(Erna komt uit de zetel, pakt nog een koekje en nestelt zich terug naast Theo)

JULIA: *(met enige vorm van medelijden)* Hoelang is ze nu al hier?

MATIL: Twee jaar.

JULIA: Amaai, da's precies al een eeuwigheid.

MATIL: René heeft aan het graf van zijn ouders zaliger beloofd om voor haar te zorgen tot zij genezen is. Hij heeft haar twee jaar geleden uit de instelling gehaald.

JULIA: En nu zit gij ermee opgescheept!

MATIL: Ja, en zoals ge kunt zien zit genezen er zo niet direct in. 't Wordt alleen nog maar erger. Maar René is er vast van overtuigd dat Erna zal genezen als die hier inwoont. Ge weet hoe dat gaat met een nakomertje hé.

JULIA: Is Erna een nakomertje?

MATIL: Wist gij dat niet? Die is wel 15 jaar jonger dan René.

(Theo komt uit de divan en neemt ook een koekje)

JULIA: *(tot Theo)* Uw bioritme ligt in de knoop zeker?

THEO: Waarom?

JULIA: Omdat ge hier binnen nog zone warme sjaal draagt?

MATIL: Onze Theo heeft gewed met zijn vrienden dat hij een heel jaar lang de sjaal met de clubkleuren zou dragen als zijn club kampioen werd.

JULIA: Is dat misschien ook één van die hooligans die 's avonds na de match in mijn brievenbus komt plassen?

THEO: *(verweert zich)* Ik plas niet in andermans brievenbussen!

JULIA: Oh nee? Ge moet eens komen ruiken in mijne gang. Ze hebben er precies een heel beerkar gelost! Maar ik zal eens op wacht gaan staan tegen de volgende keer! Dat er dan nog maar eens ene zijn ding naar binnen steekt! Dan maak ik er een windfluit van...!

(Erna schatert kinds)

JULIA: *(ad Erna)* Verstaat die dat, Matil?

MATIL: Dat weet ik niet.

JULIA: Waarom lacht die dan?

MATIL: Ne mens mag toch eens lachen hé!

JULIA: Jaja, maar wat ik 's morgens aan mijn voordeur vindt dat is niet om te lachen zenne!

(Erna veert uit de zetel en schudt aan de knie van Theo)

ERNA: Tjoeke-tjoeke...? *(luiders als Theo niet reageert)* Tjoeke-tjoeke...?

THEO: Nee Erna, vandaag niet.

ERNA: *(opnieuw, nu bijna smekend)* Tjoeke-tjoeke...?

JULIA: *(tot Matil)* Wat wilt ze?

MATIL: Ze wil op Theo zijne rug rijden. Ze wil altijd maar tjoeke-tjoeke doen.

JULIA: *(ad modeltrein op salontafel)* Natuurlijk, ze ziet niks anders bij uwe vent.

THEO: *(als Erna aan zijn mouw begint te trekken)* Hoe kan ne mens nu eens rustig lezen? *(als hij op de smekende blik van Erna stuit)* Allé, ik zal nog maar eens toegeven hé.

(Theo zet zich op handen en knieën en met Erna op zijn rug kruipt hij af langs keuken)

JULIA: 't Is toch zielig hé.

MATIL: Dat vond ik in 't begin ook. Maar ik veranderde rap van gedacht toen na drie weken allebei mijn knieën openlagen!

(René komt binnen langs berghok. Hij is heel goed gekleed tegen de kou met gabardine en helm)

RENE: *(haalt een hoop poetsgerief uit zijn schaftzak)* Matil, ik heb iets bij voor u!

MATIL: Toch weeral geen kuisgerief zeker?

RENE: Moet ik 't laten liggen als 't daar voor 't pakken ligt?

MATIL: Wat moet ik daar allemaal mee doen?

RENE: Kuisen natuurlijk. Weet gij wat zoiets kost?

MATIL: Maar mijn kasten zitten er nog vol van, René. Geef maar wat aan Julia!

RENE: Wat betaalt zij ervoor?

JULIA: Voor dat gepikt goed? Niks. Morgen draaien ze mij in den bak.

RENE: Dan krijgt ze niks! *(doet z'n helm af en trekt z'n gabardine uit, bekijkt dan zijn modeltrein die op de salontafel staat)* Matil, is er iemand aan mijnen trein geweest?

MATIL: Nee.

(Theo, met Erna op zijn rug, komt op handen en knieën, van keuken gekropen. Erna beleeft er merkbaar plezier aan. René slaat met het deksel van de koekjesdoos tegen Theo 's achterwerk)

THEO: *(pijnkrete)* Aaaaauwh...! *(kijkt nijdig naar René)*

RENE: Ne goeie locomotief moet soms eens wat stoom aflaten!

(Theo rijdt met Erna terug naar keuken. Erna stuurt bij door brutaal aan zijn oren te draaien)

RENE: *(tapt een kopje koffie voor zichzelf, dan tot Julia)* Hoe is 't? Nog altijd gene andere vent aan den haak kunnen slagen?

JULIA: Waar begint gij over zèg?

RENE: Julia, elke normale mens heeft al eens behoefte aan een stukje liefde.

JULIA: *(begint aan een grote rede)* Mijne vent is twee dagen na onzen trouw verongelukt. Ik heb veel geld gekregen van de assurance. Maar met de hand op mijn hart durf ik zeggen dat ik sindsdien nooit nog naar ne vent heb gekeken.

RENE: Da's erg. Da's héél erg! Dan mist gij de liefde hé. Vroeg of laat wreekt zich dat op uw hormonen.

JULIA: En dan...?

RENE: Dan gaat er nen dag komen dat gij alles pakt wat voorkomt...!

JULIA: Ge zwanst wel zeker. Ik kan de venten missen gelijk tandpijn. Ik zie wel bij mijn vriendinnen wat er gebeurt als ge 'r wat lang bijblijft!

RENE: Dat hebben ze nog eens ooit in mijn oor geblazen, en negen maanden later stonden ze voor het altaar, met zo'n teut op hun buik! Ze moeten mij niet leren wat volkswijsheid is. Ik ken er alles van.

(Theo komt met Erna op zijn rug van keuken gekropen. Erna heeft de witblauwe sjaal rond zijn keel gebonden. Theo schudt haar van zijn rug, staat recht en tast naar zijn keel)

THEO: Kan er eens iemand overpakken? *(blijkt naar René)* Gij pa...?

RENE: Zèg, ik heb heel den dag moeten werken hé.

THEO: En ikke niet of wat...?

RENE: Nee, gij niet! Gij zijt nen dopper. En wat doet nen dopper? Niks dan zuipen en achter de vrouwen jagen. En wat voor vrouwen dan nog! Uitgemergelde tuttebellen die eens ene nacht de sterren willen zien! Zoek iets fatsoenlijks!

THEO: *(tot Matil)* Ma, zeg eens tegen onze pa dat 'm weer aan 't zagen is. *(af langs berghok)*

RENE: 't Is toch waar zeker. Als ik dat vroeger riskeerde dan zette mijn vader zijne 45 in mijnen derrière!

(Ondertussen komt Erna even aan de modeltrein van René)

RENE: *(op zijn hoede tot Erna)* Héla...! Van mijnen trein blijven gij hé! *(tot Matil)* Matil, hou ons Erna eens in de gaten hé! Weet gij wat zo'n trein kost?

MATIL: Gij moet UW speelgoed niet op MIJN salontafel zetten!

JULIA: Een salontafel dient niet om...

RENE: *(onderbreekt kordaat)* En gij moet zwijgen! *(tot Erna)* En gij naar uw kamer! Vooruit...!

(Erna wrevelig af langs trap. Op de trap steekt ze haar tong nog uit naar René)

RENE: *(tot Matil)* En eten wordt hier niet meer gedaan zeker?

MATIL: Wij hebben al gegeten.

RENE: Hoe...? Woon ik hier niet meer, of wat?

MATIL: Uw eten staat in de microgolf, René. En roep zo niet! Of zijt ge weer zonder naft gevallen met uwe bromfiets?

RENE: Nee, da's van de grote honger!

(René af naar keuken)

JULIA: Speelt die nu nog altijd met nen trein? Die leert dat niet af zeker?

MATIL: Ge weet toch dat René bij zo'n club is.

JULIA: Pas maar op, ik heb laatst in zo'n boekske gelezen dat de meeste venten van zijne leeftijd terug kinds worden. En venten die bij een club zijn..., ik ken dat! *(maakt een drinkgebaar)* Vergaderingen, wedstrijden, teerfeest. En dan heb ik 't nog niet over den opendeur, een nieuw bestuur kiezen, de voorzitter is vader geworden en de jaarlijkse grote kuis.

(Martin daagt op langs berghok. Hij draagt steeds een werkmans-hoedje en zit constant met de handen in zijn zakken. Martin heeft één zware afwijking: Om de haverklap haalt hij z'n lintmeter uit z'n zakken en meet daarmee zowat alles wat binnen zijn bereik ligt. Nu meet hij de breedte van de deuropening)

JULIA: *(stil tot Matil, ad Martin)* Die met zijn lintmeterke is daar ook weer. Die heeft 't al zo erg als die zuster van René.

MARTIN: De dames houden een koffiekletske? *(wil de lengte van Julia meten)*

JULIA: *(stoot hem nijdig af)* Is dat gedaan...?

MARTIN: Is dat nu zo erg dat ik meet hoe groot dat gij zijt?

JULIA: Dat doet gij elke keer als ge mij tegenkomt.

(Martin neemt ondertussen een koekje uit de doos, meet dat en stopt het daarna in zijn mond)

MATIL: Wat moet ne vrijgezel anders heel den dag doen? Hé Martin?

MARTIN: Koekskes eten. *(lacht zijn tanden bloot)* Hihhi...!

JULIA: Gij had landmeter moeten worden!

MARTIN: Ik word niks meer. Of weet gij nog niet dat ik al zes maanden met brugpensioen ben? En ik kom niks tekort! Zie ik er niet stralend uit? *(meet de tafel)* Of denkt gij iets anders over mij?

JULIA: Ja, dat gij een klein vies vunzig ventje zijt!

MARTIN: Waarom?

JULIA: Ik heb 't niet zo voor venten die constant met ne lintmeter op zak rondlopen.

MATIL: Den ene speelt met ne lintmeter en den andere speelt met nen trein.

JULIA: *(tot Martin)* Waarom doet gij dat?

MARTIN: Omdat die lintmeter ooit mijn leven gered heeft.

JULIA: Hoe kan dat nu?

MARTIN: Daar verschiet ge van hé! Toen ik jaren geleden van mijn dak viel bleef ik met mijn hele gewicht aan die lintmeter hangen, zes meter boven de grond.

Ge moet niet vragen...! Ik ben toen tien centimeter gekrompen van de schrik, en mijne lintmeter is tien centimeter uitgerokken. Daarom heeft die lintmeter voor altijd een plaatske veroverd in mijn hart.

MATIL: Dan zit uw hart wel héél laag, moet ik zeggen!

JULIA: Ne vent zit toch raar in elkaar hé!

MATIL: Ik verschiet ervan dat gij dat weet. Gij hebt er maar twee dagen kunnen van genieten. Ik zit met de mijne al meer dan dertig jaar opgescheept!

MARTIN: *(tot Matil)* Is de René al thuis van z'n werk?

MATIL: Ja, die zit in de keuken.

MARTIN: *(gaat richting keuken, meet nog snel de keukendeur)* 90 breed. *(af naar keuken)*

MATIL: Die deur heeft 'm ook al honderd keer gemeten.

JULIA: Hij heeft er wel vijf maar ze staan niet op één rij! *(veert recht van haar stoel)* Ik ga maar eens door. Seffens is dat kieke nog in staat om mijnen borstomtrek te meten!

MATIL: Ja, dat doet 'm ook gere zenne.

JULIA: Hoe weet gij dat...?

MATIL: *(bekent minder luid)* Ik heb vroeger eens een korte affaire gehad met Martin. Maar toen had ik wel veel gedronken, en de Martin ook.

JULIA: En wat zegt René daarvan?

MATIL: Die is daar nog altijd niet goed van!

JULIA: Allé, voor zo'n pruts. Is die niet méér gewoon?

MATIL: Toch zijn onze René en de Martin achteraf goei vrienden gebleven. Maar de Martin heeft wel veel water bij de wijn moeten doen.

JULIA: Als 'm daar nog niet tegen kan zèg!

MATIL: Zo denken ze 'r allemaal niet over, hé Julia.

JULIA: Nu moet ik toch mijn patatten gaan opzetten zenne. Nog eens merci voor de koffie en de koekskes hé. Kom dat maar eens terughalen. *(af langs berghok)*

(Matil ruimt de tafel af. René komt van keuken met z'n bord eten. Martin volgt hem)

RENE: *(toont zijn volle bord)* Matil, wat is dat hier...?

MATIL: Uw eten. Waarom?

RENE: Daar zit zand tussen!

MATIL: Dan zal Erna weer gezien hebben dat ik zout op de patatten strooide en dan doet zij dat met zand hé!

(Martin meet de diameter van het bord)

RENE: *(tot Martin)* En gij moet niet te dicht bij ons Matil gaan staan hé! Of zijt gij die fameuze oudejaarsnacht al vergeten soms? Ikke niet zenne!

MARTIN: Geen ouw koeien meer uit de gracht halen, hé René!

MATIL: Ik was toen héél zat!

MARTIN: En ik nog zatter!

RENE: Dan sturen ze ne mens efkes naar huis om drank te gaan bijhalen en als 'm terugkomt trappeert 'm zijn vrouw in de armen van zijnen beste kameraad!

MARTIN: Ja, daar werd 't efkes heet onder mijn armen!

RENE: Heet...? Ge had nochtans niet veel om het lijf, moet ik zeggen!

MARTIN: René, hoe dikwijls moet ik u dat nog zeggen dat ik alleen maar die getatoeëerde leeuw, die uw Matil op haar billen heeft staan, eens van dichtbij wou bekijken! Meer moet ge daar niet achter zoeken.

RENE: Dat zult ge nu wel zeggen!

MATIL: Die tatoeage is een jeugdzonde. Die staat daar al op van mijn zestien jaar. Maar spijtig genoeg is samen met mijn achterste ook die leeuw gegroeid.

RENE: Ja, da's nu al meer ne mammoet geworden! Als die in den donkere zijn bakkes opentrekt da's om schrik van te krijgen!

MARTIN: Ik kan me die leeuw toch niet meer herinneren. Ge moet niet vragen hoe zat ik was.

RENE: *(met dreigende wijsvinger)* Luistert hé maat, als gij nog ene keer...

(Martin maakt hier gebruik van om de lengte van de wijsvinger van René te meten)

RENE: Is dat nu gedaan met die lintmeter...!

MARTIN: Uwe vinger is gezwollen, René!

RENE: Daar heb ik vandaag mee tussen de deur gezeten. Is 't nu goed!

(Martin stopt de lintmeter gegeneerd terug in zijn zakken)

RENE: En wat komt gij eigenlijk doen? Ik ben nog maar just thuis van mijn werk, ik heb het eten nog niet door mijn keel en ge staat hier al.

MARTIN: Ik kom vragen of dat ge mee gaat biljarten.

MATIL: *(antwoordt in zijn plaats)* Nee...!

RENE: *(verwonderd tot Matil)* Hoe weet gij dat...?

MATIL: Martin moet maar ALLEEN gaan biljarten.

MARTIN: Dan zal 't voor nen andere keer zijn hé. *(meet nog snel de deurklink alvorens hij de kamer verlaat)* Laat 't smaken. Maar van die zandpatatten zou ik niet teveel eten. Da's héél slecht voor den transit. Saluut. *(af langs berghok)*

RENE: Van die lintmeter word ik nog zot! Soms vraag ik mij af of die Martin wel normaal is.

(Martin steekt zijn hoofd terug naar binnen)

MARTIN: Is er iets gebeurd met uwe bromfiets, René?

RENE: Waarom?

MARTIN: Volgens mij is die twee centimeter gekrompen tegen gisteren!

RENE: *(dreigend tot Martin)* Trap 't af...! *(zucht)* Heeft de faktor voor mij geen pakske gebracht, Matil?

MATIL: Nee. Waarom?

RENE: Ik heb ne nieuwe trein besteld.

MATIL: 't Is niet waar hé! Da's een ramp!

RENE: Waarom?

MATIL: Omdat ik van niks weet natuurlijk!

RENE: Dan weet ge 't nu wel hé. Het werd tijd dat ik me eens nen andere trein ging

aanschaffen. Iedereen van de club lacht mij uit met mijnen oude locomotief. *(staat bij zijn modeltrein)* Weet ge wat hier binnenkort staat te blinken? Nen Zwitserse dieselhydraulische locomotief van de serie Am 842 met delta-elektronica, speciale motor met vliegwiel, vier assen aangedreven, vier antislipbanden, loopplanken aan de zijkanten en metalen eindbordessen gemonteerd. En hij is sterk zenne. Als 't moet trekt 'm zelfs nen binnenmuur tegen de grond.

MATIL: Laat de binnenmuren nog maar efkes staan. Denk liever aan...

RENE: *(onderbreekt)* Aan wat...?

MATIL: Hoe we die gaan betalen? Ik wil al zolang ne keukenrobot, een nieuw strijkijzer en een afwasmachien, maar het geld ontbreekt.

RENE: Is dat nog altijd hetzelfde liedje?

MATIL: Ja, da's nog altijd hetzelfde liedje!

RENE: Dan zal dat weer iets worden op afbetaling hé.

MATIL: Ja, zoals de rest allemaal!

(Erna komt van de trap)

RENE: *(tot Erna, ad bord met eten)* Héla, hebt gij die zand in mijn eten gedaan?

(Erna lacht gemoedelijk. Ze kapt dan het bord op René z'n kop en giert van de pret)

RENE: *(dreigt te ontploffen)* Kom nu eens hier...!

MATIL: René, ge moet niet zo kwaad worden op Erna. Als ge daar niet tegen kunt dan had ge haar hier niet moeten binnenhalen!

(Moeder Bet op langs berghok. Ze is steeds rijkelijk gekleed, draagt een hoed en onder haar arm heeft ze haar pluchen nephond)

BET: Hier is zoveel lawaai?

MATIL: Da's in de beste families, hé moeder.

BET: *(tot Matil)* Ik vraag me altijd af van wie dat gij dat geleerd hebt!

RENE: Maakt uwen hond geen lawaai soms?

BET: *(ad pluchen hond)* Nee, mijne Napoleon is braaf.

RENE: Oh ja? Waarom koopt ge eens genen echte hond?

BET: Omdat die binnenkakt en mijne Napoleon niet! *(duwt René en Matil opzij)* Ga maar eens efkes opzij dan kan mijne Napoleon op die stoel gaan zitten!

RENE: *(brult)* Matil, zeg eens tegen uw moeder dat ze weer heel ambutant is!

MATIL: *(onderbreekt)* Zeg 't haar zelf! Naar mij wilt ze toch niet luisteren.

BET: Dat moest er nog bijkomen, dat de ouders naar de kinderen moeten luisteren.

(Erna komt dichterbij en veegt haar neus aan haar mouw over de hele lengte)

BET: *(vervolgt tot René)* En ge moet uw zuster eens wat beter manieren leren!

(Erna steekt plots haar tong van dichtbij uit naar Bet)

BET: (*schrikt niet weinig*) Oooh...! Hebt ge dat gezien? Oooh, daar kan ik niet tegen hé!

(*Erna steelt de nephond van Bet*)

BET: Oooh, mijne Napoleon...? Ze moet van mijne Napoleon afblijven!

MATIL: (*houdt Erna tegen*) Nee Erna, die hond is van Bet. Gij hebt toch ook een pop.

(*Erna protesteert fel maar geeft de pluchen hond toch terug. Ze gaat troosteloos de trap op*)

BET: (*terwijl ze haar nephond streelt*) Kom maar bij 't baaske, lieve Napoleon. Dat zijn allemaal stoute mensen hier!

RENE: (*tot Bet, ad nephond*) Zorg dat 'm niet in mijn benen bijt of ik bijt terug hé...!

BET: Ik kom u iets zeggen. En ik wil dat ge luistert! Alletwee...!

RENE: Hebben die gasten van de vuilkar weer binnen gekeken aan de venster?

BET: Nee.

MATIL: Is de fakteur weer binnengekomen zonder te kloppen?

BET: Nee.

RENE: Hebben de getuigen van Jehova weer gezegd dat ge een zottin waart?

BET: Nee, nee, nee...! Ik EIS dat ge de oude slaapkamer van uw dochter Francine tegen volgende week in orde brengt want ik wil hier met mijne Napoleon komen logeren!

MATIL: Hoelang?

BET: Voor de rest van mijn leven!

RENE: (*boos*) Watte...? Daar komt niks van in huis! Zeg dat René Rijkaard 't gezegd heb!

BET: Ge hebt me verstaan hé! Kom volgende week niet af dat ge van niks weet! (*tot nephond*) Kom Napoleon, we gaan ergens ne koffie met een patéeke consumeren want hier krijgen we toch niks! (*af langs berghok*)

RENE: (*wijst haar achterna*) Die denkt toch niet dat...

MATIL: (*kalmeert hem*) Ge moet daar niet zo zwaar aan tillen, René.

RENE: Nee, volgende week staat ze hier voor de deur met nen hele verhuiswagen.

MATIL: Denkt ge dat mijn moeder nog zolang te leven heeft? Misschien is 't volgende week al gedaan met haar! Ze heeft nu al last van reuma en artritis.

RENE: Dat zijn de ergste. Die worden meestal honderd jaar!

MATIL: Gij zijt vandaag weer zo brutaal? Wat scheelt er?

RENE: (*bekent*) Och, ik ben die sleur beu. Ik wil er eens tussenuit. Met ons twee naar de Ardennen voor een paar dagen. Dat zou toch tof zijn.

MATIL: Maar dat gaat niet, René. Begrijp dat nu toch eens!

RENE: En waarom gaat dat niet...?

MATIL: Waarom denkt gij dat gij met uwen bromfiets naar uw werk moet rijden?

RENE: Omdat wij genen auto hebben, tiens!

MATIL: En waarom hebben wij genen auto?

RENE: Omdat wij meestal met den auto van onzen Theo rijden.

MATIL: Nee, wij hebben geen geld voor nen eigen auto!

RENE: Ja, en met den bromfiets geraken we ook overal hé.

MATIL: Dat is wel een probleem als ik wil meerijden. De wind schiet altijd onder mijn kleed.

RENE: Zorg maar dat ge daar beneden geen valling pakt!

MATIL: René, ik moet u iets bekennen!

RENE: Toch weer niks met die Martin zeker...? Ik trek 'm zijne kop uit hé...!

MATIL: Maar nee! We zitten zwaar in geldproblemen! Ons spaargeld is ook al op!

RENE: Dus wat kon gebeuren is gebeurd?

MATIL: Just.

RENE: En dat op onze leeftijd! Ik heb heel mijn leven gewerkt. Andere mensen van onze leeftijd rijden allemaal met ne dikke mercedes en René Rijkaard heeft nog geen geld om zijnen brommer te vullen met naft!

MATIL: Leg dat maar eens uit aan ne fatsoenlijke mens dat René RIJK-AARD zonder geld zit. Niemand gelooft dat!

RENE: Zèg, ik heb mijne familienaam ook niet gekozen hé!

MATIL: Dat was maar een grapke.

RENE: Ja, nu is 't de moment om grappen te maken. Waarom zegt gij dat niet vroeger dat ge zonder geld zit? Hoe is dat zo ver kunnen komen?

MATIL: Gij waart er toch ook bij toen we gingen lenen om de studies van ons Francine te betalen. En nu is ze apothekeres.

RENE: Ja, daar zijn wij vet mee!

MATIL: En toen ons Francine trouwde met dokter Gunther hebben we haar nen bouwgrond gegeven.

RENE: Maar ook daar zijn René en Matil voor gaan lenen.

MATIL: En om onzen Theo niet te benadelen hebben we die ook geld gegeven.

RENE: Dat is vermoedelijk al op. Maar ook daar zijn René en Matil voor gaan lenen.

MATIL: Vergeet niet dat ons Francine elk jaar twee keer heeft moeten doen omdat ze die Latijnse namen niet kon onthouden.

RENE: Dan had ze wc-madam moeten worden want geneeskunde is niks anders dan Latijn. Wij hebben veel te lang voor ons kinderen gewerkt, dat is 't!

MATIL: En wat nu...?

RENE: Ja, nu hebben zij het goed en wij zijn twee armoedzaaiers geworden! Zo simpel is dat!

MATIL: Geef toe, uw carrière is anders ook niet veel fameus, hé René!

RENE: Ik heb 't toch tot hoofd van de kuisploeg gebracht. Da's toch ne prachtige job.

MATIL: Ja, maar met één nadeel: ge verdient 't zout op de patatten niet. En dat voor een bedrijf waar dat ze tuttefrutbollen maken.

RENE: Is 't echt zo erg gesteld op de bank, Matil?

MATIL: *(haalt enkele bankuitreksels tevoorschijn en toont die)* Dat zijn de laatste briefkes van de bank. Wat vindt ge daarvan?

RENE: *(inspecteert snel)* Min, min, min, min, min...! Amaai, 't is nog erger dan ik dacht. Mijnen baas, meneer Pieterman, moest 't weten! Da's nu eens ne mens waar ik naar opkijk. Die is van "niets" wel "iets" geworden. En in z'n eentje hé! Maar hij kan niet ontkennen dat 'm potverdekke een goei kuisploeg heeft.

MATIL: Die meneer Tuttefrut heeft sjans gehad in zijn leven.

(René ziet het merkbaar niet meer zitten en gooit de bankuitreksels op tafel. Matil stopt die weer direct weg)

RENE: Allé, hoe moeten we dat nu weer te boven komen?

MATIL: En dan haalt gij uw gestoorde zuster Erna hier nog binnen! Vanaf toen is 't goed bergaf gegaan met ons financiën. Weet gij wat dat is ne mond meer aan tafel?

RENE: *(overtuigend)* Ik ben er zeker van dat ons Erna zal genezen, maar dan moet ze hier blijven wonen. Ne goeie opvang is alles voor zo'n mensen.

MATIL: Maar da's al bijna twee jaar en we hebben nog geen enkel resultaat! Hoelang gaat dat nog duren?

RENE: Zo'n genezing dat moet plotseling gebeuren.

(Theo daagt op langs berghok)

RENE: *(bars tot Theo)* Komt gij eens naar hier, profiteurke!

MATIL: *(stil tot René)* Ik wil niet dat ons kinderen hier iets van weten hé!

RENE: Maar nee! Ik wil met onzen Theo klappen over de liefde.

THEO: Wat wilt ge weten, pa?

RENE: Gij zijt 27 jaar, gij woont nog thuis en ge profiteert van 't leven. Uwen hobby is drinken en achter de vrouwen jagen. De oproepingsbrieven van den RVA scheurt ge kapot want dan haalt ge bij die vent van ons Francine een doktersbriefke waar dat opstaat dat ge dat soort werk niet aankunt met uw gezondheid, en 't is weeral in de saccoche.

THEO: En mag dat niet of wat...?

RENE: Wordt het niet stilaan tijd dat gij op zoek gaat naar een vast lief en dat ge naar werk zoekt zodat ge een gezin kunt stichten?

THEO: Dat zie ik niet zitten, pa! Ziet ge mij al aan den band staan in een fabriek?

RENE: Zijt gij daar te schoon voor misschien? Had daar aan gedacht toen ge uw studies opgaf!

THEO: Had ge liever dat ik mij zo zot leerde gelijk tante Erna? *(imiteert haar)* Tjoeke-tjoeke-tjoeke...! En daarbij, ik wil niet meewerken aan de milieuvervuiling! Ik word er mottig van als ik zie hoe de wereld stilaan verloedert.

RENE: Ge hebt toch ook nen auto! Of rijdt die op water?

THEO: Mijnen auto heb ik nodig voor mijn ontspanning.

RENE: *(zoekt z'n gelijk bij Matil)* Kunt ge daar nu eens ene keer fatsoenlijk mee klappen...!

MATIL: Jamaar René, als onze Theo het huis uit is dan zitten wij ook zonder auto want dan pakt 'm die mee!

THEO: Okee, ik wil wel op zoek gaan naar een vrouw. Maar als ik ene keer weg ben dan kom ik niet meer terug hé!

RENE: Ge zult nog lang mogen zoeken.

THEO: *(zeker van zijn stuk)* Aan elke vinger tien als 't moet!

RENE: Voor enen dag, ja. Da's niet moeilijk. Maar vanaf dat ze u beginnen te kennen schepen ze u allemaal af! Zoveel capaciteiten hebt ge nu ook weer niet hé!

THEO: Ik ben toch supporter nummer één van de voetbalploeg. Ik heb het zelfs gebracht tot preasus van de spionkop van blauw-wit!

RENE: En wat is dat?

THEO: Bij elke match moet ik het clublied inzetten. *(zingt luid en zwaait geestdriftig met z'n sjaal omhoog)* "Hey blauw-wit, schiet naar de goal en hij zit!"

RENE: *(tempert)* 't Is al goed. We hebben 't gehoord.

THEO: Mag ik ook eens iets vragen, pa? Wanneer gaat gij dat gat in 't plafond boren voor die aansluiting van den TV op mijn kamer?

RENE: Hoor dat aan, hoor dat aan! Ne zoon van 27 jaar die aan zijn vader, die van 's morgens tot 's avonds gaat werken, vraagt wanneer hij eens een gaatje wil boren!

MATIL: *(tot Theo)* Zet uwen TV hier maar in de living dan kunnen wij ook meekijken.

THEO: Dat gaat niet. Ik zie graag sexfilms en daar kunt gij en onze pa niet tegen.

RENE: Daar hebt ge 'm weer! Hij die nog nat is achter zijn oren!

THEO: Wanneer komt dat gat in 't plafond?

RENE: Dat komt binnenkort wel in orde.

THEO: Die "binnenkort" van u die ken ik. Dat kan nog tien jaar duren!

RENE: *(ontwijkt onderwerp, dan tot Matil)* Hoe zit 't met mijn eten want ik krijg honger?

THEO: Hebt gij nog niet gegeten?

RENE: Maar nee.

THEO: En de patatten hangen nog in uw haar?

RENE: Zorg maar dat UW patatten op de juiste plaats hangen! *(af naar keuken)*

THEO: Wat heeft onze pa? Die is zo slecht gezind?

MATIL: Ik denk dat 'm in de penopauze zit.

(Erna komt van de trap)

ERNA: *(bijna smekend tot Theo)* Tjoeke-tjoeke...?

THEO: Niet opnieuw hé...! *(vlucht snel af langs berghok)*

MATIL: Nee Erna, vandaag gene tjoeke-tjoeke meer. 't Is al tjoeke-tjoeke geweest van deze morgen tot nu. En trek maar eens schoenen aan uw voeten!

(Erna protesteert fel als Matil bij haar schoenen wil aantrekken)

MATIL: Maar ge loopt uw voeten helemaal kapot. *(verwittigt)* En durf geen zand meer in het eten doen van René hé!

(Erna gooit haar schoenen weg)

MATIL: Ga maar terug naar uw kamer als ge toch niet wilt luisteren! *(leidt Erna naar boven)*

(René komt van keuken en is gekleed in jas en pet van een treinconducteur)

MATIL: Nu gaan we 't krijgen! Wat zijt gij van zin...?

RENE: Dat heb ik tegen een schappelijk prijsje kunnen kopen van ne

gepensioneerde treinconducteur. 't Past mij als gegoten.

MATIL: Ge gaat me toch niet vertellen dat gij zó met uwen trein gaat spelen...?

RENE: Allé Matil, da's mijn enig amusement nog. Dat pakt niemand mij af zenne!

(René begint met zijn modeltrein op de salontafel te spelen. Hij lijkt ervan bezeten. Francine daagt op langs berghok)

FRANCINE: *(tot Matil)* Onze pa niet thuis?

RENE: *(luid)* Is uwen apotheek al gesloten?

FRANCINE: *(als ze René ziet zitten bij z'n trein)* Hier zit 'm zenne! Gij trapt door zeker?

RENE: Als ik doortrap dan trapt uwe vent twee keer door! *(veert recht)*

FRANCINE: Waarom?

RENE: Omdat 't deze week precies zes jaar geleden is dat die hier nog over de vloer is geweest! Daarom!

FRANCINE: De Gunther heeft genen tijd om mee te komen. Die is dokter zenne!

RENE: *(imiteert haar stem)* Die is dokter zenne! *(boos)* Al was hij de paus van Rome! Als 'm niet uit zijne eigen wil wilt meekomen dan blijft 'm maar weg!

FRANCINE: Dan moet gij al beginnen met hem als huisdokter te nemen.

RENE: Ik neem als huisdokter wie dat ik wil! Verstaan!

FRANCINE: Ik zal morgen eens wat medicatie uit mijnen apotheek voor u meebrengen want ik denk dat gij overspannen zijt!

RENE: Zorg maar dat uwen dokter niet overspannen geraakt!

FRANCINE: Ge weet toch dat de Gunther verder studeert voor chirurg?

RENE: Ocharme de patiënten die hij moet opereren!

FRANCINE: *(wordt boos)* Pa, als ge dat nog ene keer...

RENE: *(onderbreekt)* Francine, kunt gij nu eens efkes zwijgen?

FRANCINE: Waarom?

RENE: Omdat den trein van zeven uur moet vertrekken! *(roept luid ad trein)* Alle reizigers naar Antwerpen instappen! *(blaast op z'n fluitje en laat de trein vertrekken)*

d o e k

TWEEDE BEDRIJF

VOLGENDE DAG - VOORMIDDAG

(Matil zingt "In een klein stationnetje" terwijl ze afstoft in de omgeving van de modeltrein van René". Ze krijgt zelfs goesting om met de trein te spelen. Achter haar rug komt René thuis van z'n werk langs berghok)

RENE: *(zingt de laatste regel)* ...hakke hakke tuut tuut, weg zijn wij!

(Matil schrikt en begint snel verder af te stoffen)

RENE: *(ad modeltrein)* Ook goesting om ermee te spelen?

MATIL: Waarom zijt gij nu al thuis van uw werk? *(kijkt op haar uurwerk)* 't Is nog maar half elf!

RENE: Ik ben langs den huisdokter gepasseerd. Ik heb een week ziekenkas gekregen.

MATIL: Zijt gij ziek...?

RENE: Nee, maar ik wou eens een week op ziekenkas gaan.

MATIL: Waarom?

RENE: Om een beetje op mijne positieve te komen, nu dat we zo zwaar in 't rood staan bij de bank.

MATIL: En als ge controle krijgt?

RENE: Matil, gij kent me toch hé. Ik klap die gasten allemaal onder tafel!

MATIL: *(monstert René van dichtbij)* Ge hebt wallen onder uw ogen, René!

RENE: Natuurlijk, ik ben vannacht twee keer moeten opstaan voor ons Erna. Ze was weer aan 't dromen. *(kijkt rond in de kamer)* Heeft de fakteur mijne nieuwe trein nog niet gebracht?

MATIL: Nee.

RENE: *(terwijl hij z'n schaftzak op tafel legt)* Meneer Pieterman heeft weer een contract versierd. Hij mag 20 ton tuttefrutbollen leveren in Zuid-Afrika. Dat is gene gaper die meneer Pieterman. Die kan klappen als een ekster. Nog erger of hij kan in de toekomst kijken. En van 1 frank maakt hij 5 frank!

MATIL: Dan moet ge aan meneer Tuttefrut maar eens vragen of dat 'm ons wat geld wil lenen!

RENE: Dat durf ik niet. Nu zit ik bij hem in de bovenste schuif. En dat is beneden mijn waardigheid. Als chef van de kuisploeg heb ik nog een beetje eergevoel hé!

(René schudt z'n schaftzak om op tafel. Er valt allerlei poetsgerief uit)

RENE: Ik heb nog iets bij voor uwe winkel?

MATIL: René, wat moet ik daar allemaal meedoen? Ik kan nog honderd jaar voort.

RENE: Kunt ge dat niet verkopen?

MATIL: Als ge nog ene keer thuiskomt met kuisgerief dan stuur ik u terug hé. De kelder zit vol, de zolder zit vol, alle kasten zitten vol. Binnenkort moeten we vanachter in de tuin nog nen blok gaan bijbouwen om uwe rommel allemaal in te droppen.

- RENE: *(bekijkt de stofvod waarmee Matil afstof, er staat een gat in, toont)* Wat is dat...?
- MATIL: Een gat.
- RENE: Last van motten?
- MATIL: Nee, da's versleten.
- RENE: Toch sjans dat ik aan alles denk hé. *(tovert een nieuwe stofvod van onder zijn helm tevoorschijn)* Alstublieft...! *(liefjes)* Ik wil niet dat mijn Matilleke met rommel moet werken!
- MATIL: Daar ben ik vet mee als we verzuipen in de schulden! *(zet zich aan tafel met de handen in het haar)* Waarom winnen wij de grote pot van de lotto eens niet, René?
- RENE: Hoe kunnen wij winnen als we niet eens geld hebben om mee te spelen? *(trekt zijn gabardine uit)* Ik hoop wel dat ge me voortaan vroeger inlicht als we te ver onder nul gaan..., en niet als 't kalf al verzopen is!
- MATIL: Ik vrees dat er gene "voortaan" meer zal komen!
- RENE: Waarom niet?
- MATIL: Ik heb vannacht gedroomd dat den deurwaarder ons huis kwam leeghalen! En ge weet, als ik iets droom dat het dan meestal uitkomt. Weet ge nog dat den bliksem hier eens binnen geslagen is? Had ik gedroomd. Weet ge nog dat ze onze Pucky hebben doodgereden? Had ik ook gedroomd.
- RENE: Ge hebt ook gedroomd dat ons Francine ging scheiden van dat stukske dokter. En is dat al uitgekomen soms?
- MATIL: *(liefjes)* We zitten er wel niet goed voor, maar ik zie u gere en da's ook al iets. Hé chouke!
- RENE: Matil, wat krijgt gij nu...? Zoiets hebt gij nog nooit tegen mij gezegd!
- MATIL: Ik ben toch gelukkig met u. Als wij de problemen met ons twee kunnen dragen dan is die last maar half zo zwaar!
- RENE: En ik ben niet gelukkig! Ik word ziek van die problemen over dat geld. Volgende week is er een lang weekend. Iedereen op 't werk trekt er een paar dagen tussenuit. En wat moet de René doen? Thuisblijven en met zijnen trein spelen omdat er geen geld is.
- MATIL: Ge kunt ook met iets anders spelen en dat kost niks! *(streelt verleidelijk zijn wang)* Hé Rene...?
- RENE: *(stoot haar af)* Matil, ik ben op de ziekenkas hé!
- MATIL: *(bekoortlijk)* Als ik kon dan gaf ik u wel tien gouden paleizen, m'n lief treinconducteurke!
- RENE: *(depressief)* De Martin heeft het nogal wat beter dan ik. We hebben samen in dezelfde klas gezeten en zijn samen opgegroeid. Ik was vele slimmer. Maar de Martin is wel heel z'n leven ne goedbetaalde bediende geweest en de René maar ne gewone werkman in de laagste categorie! Na 30 jaar dienst kreeg de Martin een gouden horloge van zijnen baas en wat kreeg de René? Nen borstel, ne aftrekker er een pak bruin zeep... met ne rode strik rond.
- MATIL: Ik weet dat gij 't niet gemakkelijk hebt, m'n knullig patéeke.
- RENE: *(vervolgt)* En dan heeft de Martin 't geluk nog dat 'm een half jaar geleden met pensioen mocht gaan op z'n 50 met ne flinke gouden handdruk. De René zal moeten werken tot z'n 105 om al z'n schulden af te lossen aan de bank.

MATIL: Maar de Martin heeft nen tic-nerveux met zijne lintmeter en gij niet..., op die trein na dan!

RENE: Dan zit ik nog met een schoonmoeder die zo rijk is als de zee diep is. Waarom lost die niks? Gij zijt toch haar enige dochter? Later komt alles toch naar u. Waarom kan die NU al geen deel geven? Moet ik haar misschien vermoorden om aan geld te geraken?

MATIL: Uw ouders zijn ook overleden en wat hebben die ons nagelaten? Niks! Helemaal niks! Jawel, ik lieg. Nen hoop schuld op 't OCMW... en nog een gestoorde dochter.

RENE: Volgens mij zijt gij de schuldige van ons armzalig bestaan, Matil!

MATIL: Ikke...? Waarom ikke...?

RENE: Omdat gij ons budget beheert. Gij hebt 't te ver laten komen. Straks kan ik nog geen batterijkes meer kopen voor mijnen trein.

(Theo op, nog steeds in wit-blauwe sjaal)

THEO: *(tot René)* Waarom zijt gij nu al thuis van uw werk?

MATIL: Onze pa is op de ziekenkas.

THEO: Dat komt goed uit, dan heeft 'm eindelijk tijd om een gat in 't plafond te boren, zodat ik mijnen TV kan aansluiten op de kabel.

RENE: Den dokter heeft gezegd dat ik moet rusten.

THEO: Ze moeten maar veel mensen op de ziekenkas zetten! Binnenkort kunnen ze de doppers nog niet meer betalen! Da's goed om heel de Belgische economie te ontwrichten!

RENE: Theo...?

THEO: Ja pa.

RENE: Zouden wij van u wat geld kunnen lenen?

THEO: Die "wat" hoeveel is dat?

RENE: Een paar duizend.

THEO: *(lacht hem vierkant uit)* Dat ziet ge van hier! Ik ken uw manier van lenen. Volgend jaar weet ge weer van niks meer. Ik heb u vòòr de zomer nog 1.000 frank geleend die ge mij nà de zomer ging teruggeven. 't Is bijna Nieuwjaar. Ik zal weer naar mijn 1.000 frank kunnen fluiten zeker?

RENE: Nà de zomer, heb ik gezegd. Geef toe, 't is toch genen echte zomer geweest, hé Theo!

(Matil stoft verder af. Erna komt van de trap)

THEO: Misschien kunt ge van tante Erna wat geld lenen. *(tot Matil)* En ik wil deze middag mosselen met friet op tafel.

MATIL: Weet gij wat de mosselen kosten?

THEO: Da's niet erg. Dan zal ik wel een restaurantje gaan doen.

RENE: Mogen wij meegaan?

THEO: Nee, dat kan mijne zwarte niet trekken!

(Erna wil ondertussen de sjaal van Theo bemachtigen)

RENE: 't Wordt hoogtijd dat ge ne partner gaat zoeken.

THEO: Och pa, dat liedje ken ik al van buiten.

RENE: Iedereen van uwe leeftijd is al getrouwd.

THEO: En de helft is al terug gescheiden!

RENE: Gij zijt hier met uw gat in de boter gevallen.

(Erna verbindt ongemerkt de sjaal aan de voeten van René en Theo)

THEO: Daar is geen vrouw op de wereld die mij aan de ketting kan leggen. Ik beweer niet dat ik nooit zal trouwen, maar ik ga eerst nog wat profiteren van 't leven.

MATIL: Ge profiteert al 27 jaar...!

RENE: *(tot Theo)* Ik denk dat gij met nen droge lever geboren zijt.

THEO: Waarom?

RENE: Ge hebt twee jaar aan de borst van uw moeder gehangen, tien jaar rondgelopen met een papfles en nu heeft uwe mond de vorm al aangenomen van een bierglas.

THEO: Ik blijf vrijgezel tot m'n 40, dan zoek ik een jong ding en begin ik aan een gezin.

RENE: Daartegen is uwe naft al op...!

(Plots merken René en Theo dat ze met de sjaal aan elkaar vastgebonden zijn. René ergert zich. Erna giert van de pret. Francine daagt op langs berghok)

FRANCINE: *(tot René)* Moet gij niet gaan werken, pa?

THEO: Hij is op de ziekenkas. Ziet gij dat niet? Hij is doodziek, de carrotier...!

FRANCINE: Ik heb al gezegd dat ge overspannen lijkt. Hier zijn wat pillekes tegen depressie. *(geeft René een pillendoosje)*

RENE: Die zal ik straks wel aan ons Erna geven.

MATIL: Allemaal koffie? *(af naar keuken)*

THEO: *(tot Francine)* Kunt gij geen geld lenen aan onze pa?

FRANCINE: *(tot René)* Waarvoor hebt gij geld nodig? Zijn er problemen?

RENE: *(verzint)* Nee, maar ons spaargeld staat voor tien jaar vast en mijnen bromfiets is versleten.

THEO: Ge moogt altijd mijnen ouwe velo gebruiken.

FRANCINE: *(opent haar geldbeugel)* Hoeveel brieven van 10.000 wilt ge?

RENE: Van u wil ik geen geld!

FRANCINE: Waarom niet?

RENE: Geld dat uwe vent verdiend heeft aan zieke mensen dat stinkt!

FRANCINE: Wilt gij nu eens ophouden met zo te klappen over de Gunther?

ERNA: *(tot allen)* Tjoeke-tjoeke...?

THEO: Daar is ze weer! Ze wilt weer tjoeke-tjoeke doen! Mijn knieën doen nog zeer van gisteren hé!

RENE: En ik heb genen tijd!

THEO: Gij genen tijd...? Da's straf als ge een heel week op de ziekenkas zijt!

FRANCINE: *(ad Erna)* Ge moet daar tegen ingaan! Binnenkort kunt ge u heel den dag met haar bezighouden.

THEO: Doe gij 't dan hé!

RENE: Ons Francine? Ja, twee minuten en haar osseknieën begeven 't...!

FRANCINE: *(nijdig tot René)* Ik moet gaan geloven dat ge ziek zijt in uwe kop!
(streng tot Erna) Ge moet de mensen gerust laten, tante Erna! Of hebt ge liever dat we u terug naar de instelling sturen? Daar binden ze u vast. Is 't dan beter?

(Maar met dat antwoord blijkt Erna niet tevreden. Ze protesteert mimisch)

ERNA: Tjoeke-tjoeke...! *(klampt Francine aan)*

FRANCINE: *(vervolgt luid)* Is dat nu gedaan, vervelend ding...! *(reinigt haar jas)*

(Matil op van keuken met de koffie en de melk)

MATIL: De koffie is gereed. Iedereen aan tafel.

(Ze zetten zich aan tafel. Erna steelt ondertussen stiekem de handtas van Francine, stopt de vuile stofvond van Matil erin en verstoppt de handtas dan op de trap. Daarna zet ze zich bij aan tafel. Ze drinkt melk en laat boeren en vindt dat nog leuk ook)

FRANCINE: *(staat recht, dan gepikeerd ad Erna)* Met zoiets wil ik niet aan tafel gaan zitten...!

MATIL: Erna, ga maar ergens anders spelen.

(Erna gaat met de trein spelen)

RENE: *(heeft dat gemerkt)* Niet aankomen...! Hoe dikwijls heb ik u dat al gezegd!

MATIL: Dan moet ge die trein ergens anders zetten! Hoe dikwijls heb ik U dat al gezegd!

THEO: Ze mag nergens aankomen, ze mag geen boeren laten..., ja, wat mag tante Erna eigenlijk nog wèl doen?

RENE: Tjoeke-tjoeke doen op uwe rug!

(Een trieste Erna wil getroost worden. Francine doet een poging om Erna te troosten maar daar maakt Erna gebruik van om haar kopje melk in het gezicht van Francine te kappen. Ze lacht zich daarna te pletter)

FRANCINE: *(furieus-boos tot Erna)* Seffens doe ik malleuren hé...!

RENE: Ja, nen halve slagen en voor nen hele betalen! *(tot Erna)* Ga met onzen Theo maar tjoeke-tjoeke doen in de keuken. *(spoort Theo aan)* Allé...!

THEO: *(met tegenzin)* Zèg...! Ik had beter kunnen studeren voor muilezel!

RENE: Just ja, dan zoudt ge misschien, drie weken voor dat ge uw diploma ging halen, niet afgehaakt hebben!

THEO: Een diploma is maar een stuk papier.

RENE: En nu hebt ge niks!

THEO: Ik zal mijn diploma gaan halen van "tjoeke-tjoeke" te doen! Is 't dan goed...?

(Theo met Erna af naar keuken)

FRANCINE: *(zet zich terug aan tafel)* De Gunther is volgende week jarig en ik wil hem verrassen, maar ik weet niet welk cadeau dat ik voor hem moet kopen.

MATIL: Wat heeft 'm gere?

FRANCINE: De Gunther houdt van water. Met een jet-ski gaat 'm heel blij zijn, denk ik. Ofwel moet ik een zeiljacht kopen...?

RENE: Ja, den ene krijgt voor zijne verjaardag een jacht van anderhalf miljoen en den andere een kommeke rijstpap met bruine suiker.

FRANCINE: Niet beginnen zeuren, hé pa.

RENE: Het kapitaal is niet eerlijk verdeeld. Zij die werken van 's morgens tot 's avonds hebben ook recht op luxe. Maar die kunnen meestal nog met ne versleten bromfiets door weer en wind.

FRANCINE: Wees blij dat ge niet te voet moet gaan!

MATIL: Francine, wat heeft de Gunther tegen onze pa?

FRANCINE: Wat heeft onze pa tegen de Gunther? Volgens mij is er eens iets gebeurd tussen die twee.

MATIL: Is dat waar, René?

RENE: *(wil er vandoor gaan)* Ik ga eerst dat kuisgerief wegdoen.

MATIL: *(luider)* René...?

RENE: Ja Matil.

MATIL: Vertel ons Francine eens wat er gebeurd is tussen u en uwe schoonzoon!

RENE: Ik ben ene keer bij hem in behandeling geweest voor ontstoken tandvlees. Maar dokter Gunther had mij per vergissing aambeienzalf voorgeschreven. Drie weken heb ik niet meer kunnen klappen en mijnen adem stonk uren tegen windop. Die fout vergeef ik hem nooit!

FRANCINE: Maar elke beginnende dokter maakt toch al eens een foutje.

RENE: Ja, en sommige zelfs meer, want wat 'm met de Martin heeft uitgestoken was nog vele erger! Die gaat naar hem toe met een gewoon valling en krijgt de contraceptie-pil voor vrouwen voorgeschreven. Martin heeft de darmen uit zijn lijf gesch...

FRANCINE: *(onderbreekt)* Zèg, we zitten hier wel aan tafel hé!

RENE: *(vervolgt)* Zijn wangen sloegen naar binnen, hij viel 14 kilo af in amper vijf dagen en kreeg plots rimpels over heel z'n lijf! Is dat nen dokter? Nee, dat is ne veterinaire van 't achtste knoopsgat! Is dat geen reden om kwaad te worden op mijne schoonzoon?

MATIL: Kunt gij die ruzie met de Gunther niet bijleggen?

RENE: Niks van! Die beestendokter is in staat om mij te vergiftigen en dan kan 'm ons kapitaal inpalmen!

MATIL: *(met lachje)* Kapitaal...? Dat hebben wij toch niet!

(René doet Matil mimisch zwijgen)

MATIL: We zitten tot over ons oren in...

RENE: *(pikt onmiddellijk in)* ...in 't kuisgerief! *(schuift een handborstel naar Francine)* Pak maar mee, Francine!

FRANCINE: Wat moet ik daarmee doen?

RENE: Dat kan uwe Gunther misschien gebruiken als tandenborstel!

(Francine verbijt haar woede en toont haar tanden)

RENE: *(merkt iets aan haar tanden)* Gij kunt er precies ook ene gebruiken! *(schuift nog een handborstel naar Francine)*

FRANCINE: Ik moet doorgaan want ik moet mijnen apotheek nog opendoen. Waar is mijn saccoche...? *(vindt die op de trap)* Hoe komt die daar...?

MATIL: Dat is 't werk van Erna.

(Francine wil af langs berghok maar loopt Martin tegen het lijf die net binnenkomt. Francine maakt een ommetje maar dat doet Martin ook - drie keer)

MARTIN: Stop...! Blijven staan want anders staan we hier deze avond nog te dansen!

(Martin meet haar handtas met de lintmeter)

FRANCINE: *(luid en gepikeerd)* Niet aanraken...!

MARTIN: Jamaar, ik....

FRANCINE: *(nog luider)* Niet aanraken...! Of ik zal UW saccoche ook eens meten! *(af met slaande deur)*

MARTIN: Die Francine is toch wel een schoon vrouw hé!

RENE: Die valt niet op venten met een hoedje. Wat komt gij doen?

MARTIN: Niks. Ik spring maar eens binnen voor een klapke.

RENE: Springt gij hier nog al eens binnen als ik niet thuis ben?

MARTIN: Gij zijt toch wèl thuis.

RENE: Op de ziekenkas, ja. Maar dat kunt gij niet weten, want normaal was ik werken!

MARTIN: Ik heb u met den bromfiets door het dorp zien rijden. Ik dacht dat ge verlof had.

MATIL: René heeft een depressie.

MARTIN: Waar ligt dat ergens?

RENE: *(spottend)* Boven Kortrijk!

MARTIN: Nu snap ik er niks meer van.

RENE: Dat ligt nergens. Ge hebt dat of ge hebt dat niet. En ge moet niet te dicht bij ons Matil gaan staan, gij!

(Martin meet de afstand tussen hem en Matil)

MARTIN: 45 centimeter, is dat genoeg, René?

MATIL: *(tot René)* Gaat gij nog winkelen vandaag?

(René maakt een stiekem geldgebaar)

MATIL: *(stil)* Op de poef hé. *(af langs keuken)*

MARTIN: Ik ga morgen den dierentuin in 't stad bezoeken. *(meet ondertussen de kopjes die op tafel staan)* Ge weet dat ik een zwak heb voor olifanten hé. Ik overweeg zelfs om het peterschap van nen olifant op mij te nemen.

RENE: Wat kost dat wel niet?

MARTIN: Of dat mijn geld nu op de bank staat of dat ik 't uitgeef aan eten voor olifanten..., genen haan zal daar over kraaien! Geld is voor mij geen probleem. En ik ben toch maar alleen. Ook goesting, René?

RENE: In geld...?

MARTIN: Nee, om mee te gaan naar den dierentuin?

RENE: *(ietsje teleurgesteld)* Nee.

(Matil komt van de keuken met een helm op. Ze is gekleed in een lederen jas)

MATIL: Zijt ge gereed om mee te gaan winkelen, René?

RENE: Ja. *(zet ook zijn helm op en trekt zijn gabardine aan)*

(Martin meet de helmen)

RENE: Is dat nu gedaan met die lintmeter?

MATIL: Hoeveel lintmeters verslijt gij zo per jaar?

RENE: 52...! Elke week ene...! Kom, we zijn weg, Matil!

MARTIN: Is den Theo thuis?

MATIL: Ja.

(Net als Matil en René willen vertrekken langs berghok lopen ze Bet tegen het lijf. René en Matil doen hun helm zuchtend af)

RENE: *(denigrerend ad Bet)* De krijgsraad is ook al wakker! *(tot Bet)* Wat komt gij weer doen...?

BET: Ik kom maar zeggen hoe graag ik die kamer zou hebben.

MATIL: Moeder, dat moet eerst hier nog besproken worden.

BET: Dus, ge laat mij in de kou staan? Gij, mijn enige dochter, mijn enig kind...! Dat zal ik niet gauw vergeten...! Durf mij ook niks meer komen vragen want dan kunt ge ook aan uw neus trekken!

MATIL: Wij vragen u niks, alleen dat ge ons een beetje met rust laat.

BET: Nu nog schoner, ik ben hier niet welkom.

MATIL: Dat heb ik niet gezegd hé!

BET: Nee, maar ge denkt 't toch!

(Martin meet ondertussen de pluchen hond van Bet)

BET: *(demonisch tot Martin)* Afblijven, of ik zal 'm eens in uw handen laten bijten...!

RENE: *(tot Bet)* Zèg, een beetje beleefd blijven tegen mijn vrienden hé!

BET: *(ad Martin)* Hij moet met zijn handen van mijne Napoleon blijven! *(ad nephond)* Morgen zit 'm met een vreemde ziekte.

MARTIN: *(cynisch)* Ja, ik zit met tyfus en malaria!

BET: En mannen met een hoedje hebben meestal luizen! Waarom denkt ge dat die anders zo'n hoedje opzetten?

RENE: Dan moet ge uwen hond maar eens door de stofzuiger trekken! En bol 't nu maar af want wij moeten ook weg!

BET: Oh, gaat meneer mij buitenzetten?

RENE: Dat zou ik niet durven zeker?

BET: *(zet zich op een stoel)* Hier zit ik en hier blijf ik zitten tot ik een positief antwoord heb!

RENE: *(windt zich behoorlijk op)* Maak me niet kwaad hé!

MATIL: René, als ge mijn moeder buitenzet dan zet ik uw zuster Erna ook aan de deur!

RENE: Daar is geen denken aan dat uw moeder hier komt inwonen! Naar een bejaardentehuis, ja! En dat scharminkel van nen hond naar de slachterij!

MARTIN: Dan kunt ge 'm achteraf nog eens tegenkomen als ge worsten koopt bij den beenhouwer! *(meet ondertussen de hoed van Bet)*

BET: *(boos tot René)* Gij had nooit met ons Matil mogen trouwen. Gij deugt niet! Ge hebt ook van haar een slecht mens gemaakt. En uwe zoon Theo is net dezelfde! Die is ook voor niks goed.

RENE: En wat weet ge over ons Francine?

BET: Francine ocharme, ik begrijp niet dat dat kind het hier zolang heeft kunnen uithouden bij zo'n ouders!

MATIL: Nu heeft ze 't beter zeker met hare dokter?

BET: Ja, eindelijk heeft ons Francineke haar geluk gevonden. Als vrouw van nen dokter, dat moet zalig zijn. Ze had het huis al vele vroeger moeten verlaten!

RENE: Wil ik eens iets zeggen? Gij zijt een heks...!

MARTIN: Oei...! *(doet een stapje achteruit)*

BET: En jij, jij zijt nen tiran die voor niks goed is. Nen dictator, nen bullebak, nen hele grote...!

MARTIN: Neenee, maar 1.76 meter...! Ik heb 'm eergisteren nog gemeten!

BET: *(duwt Martin opzij)* Ga weg...!

MATIL: Moeder, ge moet niet zo schelden op René!

BET: Hij verdient niet beter! *(tot René)* Eikel...!

RENE: En weet ge wat jij verdient, kwezel? Daar se...! *(bijt in het oor van haar pluchen hond)*

BET: Oooh..., hebt ge gezien wat die deed? Hij bijt in het oor van mijne Napoleon...!

MARTIN: Die gaat de eerste dagen... *(Bet geeft hem een tik met haar nephond)*

BET: *(tot René)* Ik wil dat ge voor mij nen andere hond koopt!

RENE: Ik zal ne plastieke kopen met vier wielekes onder, dan kan 'm u overal achterna lopen!

(Ondertussen komt Erna van de keuken)

RENE: *(geeft de lappen pop van Erna aan Bet)* Pak dit maar mee!

BET: *(trekt haar handen terug)* Daar ben ik vies van!

(Maar Erna wil niet dat ze haar pop afnemen en wil die terug. Martin meet ondertussen een stoel. Erna trekt de lintmeter uit z'n handen en draait die rond de keel van Bet)

BET: *(hitst haar pluchen hond op)* Pak ze...! Pak ze...!

(Erna begint te blaffen en te hijgen als een hond en plast fictief tegen Bet)

haar benen)

BET: *(besterft het bijna)* Ooooooh...! *(stapt op)* Ik ben weg en ik kom hier nooit meer binnen! *(met geheven hoofd af langs berghok)*

RENE: Martin, gij hebt geen schoonmoeder hé!

MARTIN: Nee.

RENE: Ge kunt die van ons krijgen als ge wilt.

(Erna af langs de trap. Theo komt van de keuken)

MATIL: Gaan wij nog winkelen, René? Of hoe zit dat...?

RENE: Theo, zouden wij efkes uwen auto mogen gebruiken?

THEO: Nee, want ik moet ook weg. Ik ga biljarten met de Martin.

MATIL: Kan dat niet met enen auto?

THEO: Nee, want de Martin durft al eens drinken.

RENE: En gij niet, nee...?

(Martin meet ondertussen de modeltrein van René en gaat er dan met Theo vandoor langs berghok)

RENE: *(zet helm terug op)* Kom Matil, we gaan ook eens langs bij de bank voor een nieuwe lening.

MATIL: Daar ben ik al langs geweest.

RENE: En...?

MATIL: Daar wordt geen nieuwe lening meer toegestaan!

RENE: Matil, daar moet hier iets gebeuren of we moeten gaan aankloppen bij 't OCMW! En ik ga daar niet aanschuiven hé! Dan sterf ik nog liever van den honger!

MATIL: Ik durf er niet aan denken! Heel de straat zal er schande van spreken!

RENE: Als dat zo zit dan wil ik verhuizen want dat kan ik niet meer aan! *(zet helm af en trekt zijn gabardine terug uit)* En nu heb ik geen goesting meer om te gaan winkelen.

MATIL: Maar we moeten toch eten!

RENE: Ik zal wel efkes aan nen tafelpoot knabbelen.

MATIL: Kunt gij genen bijjob doen, René?

RENE: Mijn voeten doen nu al zeer als ik 's avonds van mijn werk kom. Kunt GIJ niet gaan werken?

MATIL: Okee, maar dan moet gij elke dag voor 't eten zorgen, afwassen, afstoffen, stofzuigen, de bedden dekken, de ramen kuisen... als ge van uw werk komt.

RENE: Als ik van mijn werk kom dan wil ik me bezighouden met mijnen trein. Kunt gij nergens wc-madam gaan spelen? Dat betaalt goed hé.

MATIL: Zèg, wat denkt gij van mij? In de vuiligheid van andere mensen zitten ploeteren!

RENE: Ge kunt toch handschoenen aantrekken.

MATIL: Iemand moest mij daar eens herkennen! *(laat zich op een stoel vallen, dan na een korte pauze)* We zitten in nesten, René!

RENE: Kop omhoog, hé Matil. We moeten daar zo rap mogelijk terug uit.

MATIL: Maar hoe...?

RENE: We kunnen drie dingen doen. Ten eerste: we kunnen allebei van 't dak springen!

MATIL: Doet dat geen zeer? Dan gooi ik me liever voor nen trein!

RENE: Pak de mijne dan hebt ge nog kans dat ge 't overleeft!

MATIL: Wat is er nog?

RENE: Ten tweede: we geven ons aan ons lot over, dan komt binnen de kortste keren den deurwaarder hier alles opschrijven, zelfs mijnen trein, en dat overleef ik niet! Dat geef ik u op een briefke!

MATIL: En alleen wil ik er ook niet overschieten.

RENE: De derde mogelijkheid: we kunnen aan de noodrem trekken en er alles aandoen om meer geld in kas te krijgen. Maar dan ook ALLES hé...!

MATIL: Daar zijn we toch mee bezig, maar 't lukt niet!

RENE: We kunnen hier een massagesalon openen.

MATIL: Een massagesalon....? Wat brengt dat op?

RENE: Een beetje. Maar om zwaar geld te verdienen kunnen we daar natuurlijk nog iets bijdoen. Kijk maar eens in 't reklaamblad! *(leest voor uit reklaamblad)* "Welke gevoelige man wenst de zachte handen van Wendy rond zijn lichaam?" *(leest verder)* "Wie persoonlijk kennismaakt met Cindy beleeft iets ongelooflijks!" Moet ik nog doorgaan? Hier! *(leest opnieuw)* "Beleef hete nachten met Mariane!" Snapte ge nu wat ik bedoel, Matil?

MATIL: En waar gaat gij zo'n meisje zoeken?

RENE: Niks zoeken. Die rol speelt gij!

MATIL: Ikke...? Waar gaan we dat schrijven...?

(Onder volgend gesprek komt Erna van de trap)

RENE: We zijn zonder hulp in nesten geraakt, we zullen er zonder hulp terug uit geraken. Maar niemand mag daar ook maar ietske van te weten komen hé! Ik zal vandaag nog een dringende advertentie plaatsen en morgen staat die in de gazet. "Blond, sexy en lekker, hete nachten met de roos van Casablanca!" Vogelstraat nummer 22. Met bussen zullen ze naar hier komen!

MATIL: Ik krijg plots weer nen opstoot van migraine.

RENE: Hoe zou dat komen? Kom, we gaan eerst winkelen. En dat wordt de laatste keer op de poef hé!

(Matil zet haar helm terug op)

RENE: *(reeds bij deur berghok)* Kunt ge geloven dat ik nu ook goesting gekregen heb in mosselen met friet?

(Ze willen vertrekken maar Erna gaat er met René 's helm vandoor)

ERNA: *(rent door de kamer en imiteert geluiden)* Brrrrr...! Brrrrr...!

RENE: *(gaat achter Erna)* 't Wordt hoogtijd dat ik ons Erna straffere pillekes geef hé...!

doek

DERDE BEDRIJF

VOLGENDE DAG - MORGEN

(René en Erna spelen met de trein. Hij toont haar hoe ze op het fluitje moet blazen en vervolgens hoe ze de trein kan laten vertrekken)

RENE: Da's ne locomotief met dubbeltractie.

ERNA: *(dit is Latijn voor haar)* Heu...??

RENE: Die is te oud.

ERNA: *(begrijpt er geen snars van)* Heu...??

RENE: Daar is 't beste af. Gelijk bij de René!

(Erna wil haar lappen pop op de locomotief zetten)

RENE: Nee, niet doen, Erna! Daar kan mijnen trein niet tegen. Dan valt 'm stil.

ERNA: Tjoeke-tjoeke...?

RENE: Nee, uw pop mag niet tjoeke-tjoeke doen. En gij ook niet! René heeft het in zijne rug van tjoeke-tjoeke te doen!

ERNA: Heu...??

RENE: Vergeet niet dat de René 's avonds ook nog tjoeke-tjoeke kan doen met zijn Matil hé!

(Matil komt met een halfvolle wasmand van de trap. Onder volgend gesprek gaat Erna er met de wasmand vandoor langs de trap)

RENE: Matil, die pillen werken niet bij ons Erna. Ze wordt nog zotter.

MATIL: Dan moet gij ze maar inpakken!

RENE: Wat is dat nu voor een antwoord?

MATIL: Ik veronderstel toch dat gij de hele week niet met uwen trein gaat spelen nu dat ge op ziekenkas zijt?

RENE: Wat moet ik anders doen? Daar ergens gaan zitten in een hoekske? Dan word ik pas echt ziek.

MATIL: Wat doet de Martin heel den dag?

RENE: Die ging vandaag naar de zoo. *(zuchtend)* En waar blijft die fakteur toch met mijnen nieuwe trein?

MATIL: Misschien heeft 'm die onderweg weggegooid?

RENE: Die durft dat niet zeker! Gelijk die de laatste tijd drinkt!

MATIL: Zet uwen trein maar ergens anders!

RENE: Waar dat? Op onze slaapkamer?

MATIL: Nee, die dient wel voor iets anders. Of zijt gij ook al vergeten dat ik nog steeds een gezond meisje ben?

RENE: Oh ja? Waarom duwt gij me dan de laatste keer uit bed toen we aan 't stoeien waren?

MATIL: Omdat gij plots op uw fluitje begon te blazen!

RENE: Toen moet ik efkes met mijn gedachten ergens anders gezeten hebben!

MATIL: In Antwerpen-Centraal zeker? Het was beter dat gij wat meer tijd stak in UWE locomotief!

- RENE: Die is dringend aan herstelling toe. Maar daar het geld ons ontbreekt zal ik mijne locomotief nog maar een tijdje op stal laten. Meneer Pieterman vrijt met zijn vrouw ook niet elke dag zenne!
- MATIL: Gij doet 't nog niet eens elke maand. Vroeger werd er elke keer gevrijd als uw loon op de rekening kwam. Maar volgens mij werkt gij het laatste half jaar gratis!
- RENE: Ook niet overdrijven, hé Matil!
- MATIL: Gij staart u blind op meneer Pieterman. Ik zie u daar ook al zitten achter nen bureau, dik en vet met een Havanna-sigaar in uwe kwebbel!
- RENE: Meneer Pieterman is niet dik en vet. 't Wordt hoogtijd dat gij eens kennismaakt met die meneer Pieterman.
- MATIL: Dat wil ik niet. Ik heb over hem al te veel horen stoeffen. Vertel me liever hoe 't met die advertentie zit!
- RENE: Om geen slapende honden wakker te maken bij burenen en familie zal die alleen in 't stad verschijnen. Trouwens in 't stad zit veel meer geld dan hier.
- MATIL: Wat gaat onze Theo en ons Francine daarvan zeggen?
- RENE: Die weten van niks. Bij de opening van de Casablanca zullen die met een smoes worden weggelokt. Ik hoef geen pottenkijkers.
- MATIL: *(mist plots haar wasmand)* Had ik de wasmand niet bij?
- RENE: Niet moeilijk met iemand als Erna in huis.

(Theo komt van de trap)

- THEO: Zèg, weet gij dat tante Erna de vuile was terug in de kasten aan 't leggen is?
- MATIL: Da's onze pa zijn schuld!
- RENE: Waarom?
- MATIL: Gij hebt Erna hier binnengehaald, dus gij moet haar in de gaten houden!
- RENE: En dan wilt gij uw moeder ook nog binnenhalen!
- THEO: Watte...? Als die hier ook komt wonen dan verhuis ik zenne!
- RENE: Dan hebben we toch eindelijk iets gevonden om u hier buiten te krijgen!
- THEO: En hoe zit 't met dat gat in 't plafond? Mijnen TV staat al meer dan een maand op mijn kamer zonder beeld hé!
- RENE: En hoe zit 't met de liefde? Hebt ge uw hengeltje al eens uitgegooid?
- THEO: Ja, maar ze bijten niet!
- MATIL: Zoudt gij eens niet graag een paar dagen met vakantie gaan, Theo?
- THEO: Waarom?
- RENE: Uw ma en ik willen alles eens een paar dagen alleen zijn om alles op een rijtje te zetten.
- THEO: Dat zal wel gaan met iemand als tante Erna in huis.
- RENE: En dan kunt gij eens eindelijk op zoek gaan naar een fatsoenlijke vrouw.
- MATIL: En kom niet af met de cafébazin hé!
- THEO: Dus ge wilt het kot een paar dagen voor u alleen?
- MATIL: Just.
- THEO: Is er iets wat ik niet mag weten...?
- RENE: *(gooit het van zich af)* Neeneenee. Waar haalt ge dat?
- THEO: Da's den eerste keer dat ge me zoiets vraagt!
- RENE: Ja, en nu hebben wij daar eens goesting voor.
- THEO: *(begint plots luid plagend te zingen)* Hey blauw-wit, schiet naar de goal en

hij zit! Hey blauw-wit,... *(af naar keuken)*
 RENE: Alles loopt gesmeerd, Matil. Het geld zal met bakken
 binnenstromen met onze Casablanca. We gaan seffens al wat kleren
 uitkiezen voor u.
 MATIL: In welke winkel?
 RENE: In gene winkel. In uw kleerkast!
 MATIL: Maar die is bijna leeg.

(Francine stoot binnen langs berghok)

FRANCINE: Wilt ge nu eens iets weten...? *(opent haar handtas en haalt er de vuile
 stofvod uit met duim en wijsvinger)* Wat doet dat vuil ding hier in mijn
 saccoche...?
 RENE: Da's ook den eerste keer dat ik u een stofvod zie vasthouden!
 FRANCINE: Ik stond er gisteravond wel mee op den tennis hé! Ze hebben me daar
 nogal uitgelachen! Ze denken al dat ik geen kuisvrouw meer kan betalen!
 RENE: Wat doet gij met ONS stofvod in UW saccoche?
 FRANCINE: Wie heeft die daar ingestoken...?
 MATIL: Dat moet ge nog vragen!
 RENE: Francine, ga eens efkes zitten! Ge zoudt voor ons eens iets moeten doen.
 FRANCINE: En dat is...?
 RENE: De eerste dagen hier wegblijven!
 FRANCINE: Waarom? Heb ik iets verkeerd gezegd?
 RENE: *(verzint)* Neenee, maar euh... we gaan morgen schilderen en behangen.
 FRANCINE: Dat doet ge toch niet zelf zeker? Onzen buurman is schilder en die
 vraagt maar 960 frank per uur, dat is bijna gratis.
 RENE: Ik vraag zoveel niet. We zullen het zelf wel doen.
 FRANCINE: Hebt ge graag dat ik kom helpen? Ik heb geen probleem om mijnen
 apotheek ene dag te sluiten hé!
 MATIL: Nee, vriendelijk bedankt maar dat is niet nodig.
 RENE: Ons Matil trekt het oud papier eraf, ik pap de muren in en onzen Theo plakt
 het nieuw papier er tegen.
 FRANCINE: Onzen Theo...? Hoe hebt ge die luiarik zover kunnen krijgen?
 RENE: Ge moet die weten aan te pakken. *(tot Matil)* Gaat ge nu mee naar boven,
 Matil?
 MATIL: Wat gaat gij boven doen?
 RENE: Wel euh, voor euh... *(knipoogt overdreven naar Matil)*
 FRANCINE: Hebt gij iets aan uw oog, pa?
 MATIL: Dat is van naar zijnen trein te kijken. *(maakt snelle cirkelvormige beweging
 met haar hoofd)*
 FRANCINE: Binnenkort kijkt 'm nog scheel.
 RENE: Kom Matil. *(pusht haar de trap op)* We gaan het werk bespreken.

(René en Matil af langs trap)

FRANCINE: *(blijft alleen achter)* Dat is ook schoon zèg! Die laten mij hier gewoon
 staan...!

(Francine wil er vandoor maar bedenkt zich als Theo van de keuken komt. Onder volgend gesprek komt Erna van de trap)

FRANCINE: *(tot Theo)* Sinds wanneer kunt gij behangen?

THEO: *(valt uit de lucht)* Behangen...? Ikke...? Wie zegt zoiets? Ik heb nog nooit ne papborstel aangeraakt!

FRANCINE: Onze pa en ons ma. Morgen! Ik mag zelfs een paar dagen niet meer binnen!

THEO: En aan mij vroegen ze of ik een paar dagen met vakantie wou gaan!

FRANCINE: Theo...?

THEO: Ja Francine?

FRANCINE: Wat zijn die twee van plan...?

THEO: Ja, dat vraag ik me ook af.

(Erna gaat ondertussen voor de hertekop staan die tegen de muur hangt. Ze probeert dezelfde snuit te trekken als de ree)

FRANCINE: Tante Erna maakt onze pa stilaan gek. Welke vader speelt er nu nog met nen trein?

THEO: Dat heeft 'm niet van vandaag hé.

FRANCINE: In elk geval, daar is hier iets gaande...! Houdt gij dat maar een beetje in de gaten. En als ge iets ontdekt dan komt ge mij maar direct verwittigen. *(wil af langs berghok)*

THEO: Mag ik met u meerijden?

FRANCINE: Waar moet gij naartoe?

THEO: Ik ga een pint pakken.

FRANCINE: Drinkt gij niet teveel?

THEO: Als mijn geld op is dan is 't gedaan.

(Erna haalt de hertekop van de muur en houdt die voor haar gezicht)

ERNA: *(jaagt Francine de stuipen op het lijf)* Beuh...!

THEO: Toch erg hé...!

(Francine en Theo af langs berghok. Erna hangt de hertekop terug tegen de muur, dan af naar de keuken. René en Matil komen behoedzaam van de trap. Matil heeft enkele van haar kledingstukken op de arm)

MATIL: Zijn ze weg...?

RENE: Ja, kom maar. De kust is vrij. *(fier)* Ik heb nog een verrassing voor u. *(haalt plakkaat van achter de kast tevoorschijn en toont wat erop staat)* Tataràà...! *(We lezen in drukletters "DE ROOS VAN CASABLANCA")*

MATIL: Wat gaat ge daarmee doen?

RENE: Tegen de straatkant zetten. Dan weten de klanten waar ze moeten zijn. Als ze toevallig bij ons buurvrouw Julia moesten aankloppen dan besterft ze 't van de schrik. En ons klanten mogen niet binnenkomen langs de voordeur hé, anders ziet Julia alles en dat wil ik in geen geval. Kom, we gaan beginnen met de repetitie.

MATIL: Welke repetitie...?

RENE: Tegen morgen, hé Matil!

MATIL: Is dat wel nodig?

RENE: Weet gij wàt ge moet doen...?

MATIL: Nee.

RENE: Voilà, en daarom houden wij een generale repetitie hé!

(Ze zetten zich beiden aan tafel)

THEO: Eerst en vooral krijgt gij nen andere naam. Peggy! Wat vindt ge daarvan?

MATIL: Peggy...? Waarom Peggy...?

RENE: Omdat "Matil" op niks trekt! De klanten gaan denken dat ze hier met een boerin te doen hebben.

MATIL: *(showt een kleed)* Wat vindt ge hiervan?

RENE: Trekt op niks. Veel te lang!

MATIL: Jammaar, ik kan er een stuk afsnijden!

RENE: Nee, dan gaat ge op nen afgezaagde knotwilg lijken. Ga maar wat kleren huren.

MATIL: Jammaar, dat is weer een investering.

RENE: Jaja, maar een die veel geld zal opbrengen! En ik zal wel een paar flessen schuimwijn gaan kopen.

MATIL: Hebt gij geld?

RENE: Ja, mijn lidgeld van de club. Dat moest ik normaal vandaag betalen, maar ik kan 't beter ergens anders insteken.

MATIL: En wat gaat er met Erna gebeuren als dat feest hier bezig is?

RENE: Een goei straf pilleke in hare koffie en we hebben van haar gene last. Desnoods sluit ik ze op in haar kamer.

(Erna komt van keuken. Ze heeft een koordje aan haar grote teen gebonden en wil dat tonen)

MATIL: Wat krijgen we nu?

RENE: Dat ligt aan uw moeder hé. Die doet dat ook met hare Napoleon.

ERNA: *(bijna smekend tot René)* Tjoeke-tjoeke...?

RENE: Nee Erna, nu heb ik andere dingen aan mijne kop.

(Erna wordt woest en slaat er op los met haar lappen pop)

RENE: *(geeft toe)* 't Is al goed. Maar ene keer hé! *(zet zich op handen en knieën)*

(Erna maakt daar gebruik van om René flink onder zijn achterwerk te schoppen)

RENE: *(pijnkreet)* Auwh...! *(dan vertoornd tot Erna)* Naar boven gij...! En rap...! Wat zijn me dat voor toeren!

(Erna begint overdreven te wenen)

MATIL: Waarom zijt gij zo brutaal tegen haar?

RENE: *(tast met pijnlijke grimas aan z'n kruis)* Omdat ze mijne locomotief geraakt heeft...!

MATIL: *(cynisch)* Da's niet moeilijk dat alle treinen van den NMBS altijd te laat zijn. Als ze daar nog niet tegen kunnen!

RENE: *(wil Erna dan troosten)* Allé kom, ge moogt op mijne schoot komen zitten.

(Erna verzint niet en wipt op de schoot van René)

RENE: Ik hoop dat het niet te lang meer gaat duren eer die genezen is zèg. Ik ben er al tien jaar ouder door geworden.

(Plots verschijnt er een rare blik op het gezicht van René)

MATIL: Scheelt er iets, René...?

RENE: Ja, daar scheelt iets! *(tot Erna)* Sta eens recht!

(Erna veert van zijn schoot. We merken een grote natte plek op René zijn broek)

RENE: Ze heeft haar water laten lopen!

(Erna giert van de pret)

MATIL: Allé Erna, ga nu boven maar andere kleren aantrekken!

(Erna stormt naar boven)

MATIL: Hoe zit 't met die repetitie? Is dat nog voor vandaag?

RENE: Zou ik eerst geen ander broek gaan aantrekken?

MATIL: Dat droogt wel op. Begin maar!

(De repetitie begint)

RENE: Dus ik ben ne klant en gij zijt de roos van Casablanca. Ik kom binnen hé. *(gaat naar berghok en komt binnen)* Goeiendag madam.

MATIL: Goeiendag meneer.

RENE: *(valt uit zijn rol)* Hoe zit gij daar nu...?

MATIL: Gewoon zeker.

RENE: Nee, da's niet gewoon. Gij moet de roos van Casablanca spelen, geen klaproos...!

MATIL: *(geeft het al op)* René, ik zie dat echt niet zitten hé!

RENE: Dan moet ge maar efkes op uw tanden bijten.

MATIL: Ik krijg migraine van op mijn tanden te bijten!

RENE: *(windt zich op)* Matil, kunt gij nu helemaal niks?

MATIL: Niet veel hé.

RENE: Hoe hebt gij mij dan aan den haak geslagen?

MATIL: *(haar frank valt)* Oh moet dat zó...!

RENE: Ja, dat moet just hetzelfde.

MATIL: Kan ik dat wel aan?

RENE: Als zo'n pronte vrouw als gij dat nog niet aankan, wie dan wel?

MATIL: Hebt gij als mijnen echtgenoot daar geen moeite mee als die vreemde venten mij begluren en betassen?

RENE: Wie spreek er nu over "betassen"? Gij moet enkel die venten masseren, verleiden, schuimwijn laten drinken en voor champagne laten betalen. Kortom, geld aftroggelen!

MATIL: Dan moet gij maar rap een doos condooms gaan kopen.

RENE: Waarvoor zijn die nodig?

MATIL: Tegen dat er eens echt gevrijd moet worden.

RENE: Zover moogt gij 't in geen geval laten komen, Matil!

MATIL: Maar ne vent die op springen staat haalt daarvoor desnoods heel zijne portefeuille leeg!

RENE: Meer hebben wij ook niet nodig, Matil!

MATIL: En als ik eens aangerand wordt door al die bronstige hengsten?

RENE: Dan zal ik opduiken als reddende engel. Samen uit, samen thuis. Begrepen? Alleen dit plan zal ons uit de financiële nood helpen. En als 't lukt dan gaan we achteraf met ons twee een heel maand op vakantie naar Honolulu!

MATIL: Is Casablanca niet beter?

RENE: Nee, daar is 't veel te heet, volgens de boeken. Het biezonderste is dat de klanten zich hier thuisvoelen. Aangepaste sfeer met gedempt licht en zachte zwoele muziek. Ons salon moet omgetoverd worden tot een bar. De badkamer wordt ne whirepool, de klanten moeten kunnen genieten van een waterbed, luxe kamers, boddymassages met warme olie, elk uur ne striptease-show, l'affair d'amour, duo, trio, quatro...

MATIL: Dat ken ik allemaal niet, zenne René!

RENE: Ik ook niet, maar zo staat het in 't reklaamblad. Ge moet de venten laten smelten. *(gaat vóór Matil staan)* Kijk nu eens heel verleidelijk in mijn ogen! Zo heel sensueel en erotisch! De knopen moeten, bij manier van spreken, van mijn broek springen!

MATIL: Dan kan ik nog lang blijven kijken want ge hebt er een turette instaan!

RENE: *(krijgt het op zijn heupen)* Matil, begint gij nog?

(Matil trekt een rare blik)

RENE: Is dat erotisch...? Vindt gij dat nu verleidelijk...? Precies dat gij met een verstopping van drie dagen zit!

(Plots stoot Julia binnen langs berghok)

JULIA: *(opgewekt en blij)* Goeiemorgen.

(Matil en René zijn even van slag. Julia ruikt onraad als ze niet aanstonds reageren)

JULIA: Is er iets...?

RENE: Neenee.

JULIA: Ge kijkt zo raar alletwee?

MATIL: René, 't is beter dat we Julia vertellen wat we van plan zijn.

RENE: Ja, dan weet straks heel de straat het! En dan staat morgen de burgemeester en de pastoor hier ook aan te schuiven!

JULIA: Dus daar is toch iets...?

MATIL: Ja, wij zitten met financiële problemen.

JULIA: Hoe kan dat nu op uwe leeftijd?

MATIL: Toch is 't zo.

JULIA: Uw moeder heeft toch geld genoeg!

RENE: Die gooit haar geld nog liever in de vuilbak dan ons te helpen.

MATIL: René en ik gaan hier morgen een massagesalon openen!

JULIA: Een massagesalon...? Zo met...

RENE: *(vervolgt)* ...ja, met alles erop en eraan!

JULIA: Maar dat is fantastisch! Eindelijk leven in de brouwerij zèg! Mag ik ook meedoen?

RENE: *(schrikt)* Gij...?

JULIA: Ja René. Mijn leven is één grote teleurstelling. Sinds mijne vent verongelukt is mis ik iets.

RENE: De liefde. Dat heb ik toch altijd gezegd.

JULIA: Mag ik meedoen of niet...?

RENE: Okee, maar ge krijgt maar tien procent van den omzet hé!

JULIA: Ik wil geen geld! Dit doe ik gratis voor u! Beschouw het als ne vriendendienst.

RENE: Okee, Julia zal worden ingelijfd als dienstmeisje.

JULIA: Dienstmeisje...? Ik moet hier toch niet gaan kuisen?

RENE: Nee, gij moet de klanten opvangen, hen een drankje aanbieden en hen vertellen hoe goed "de roos van Casablanca" wel is.

JULIA: En wie is die framboos van Casablanca...?

RENE: *(verbetert)* De roos...!

MATIL: Ik ben de roos van Casablanca!

JULIA: Matilleke, ik ben jaloers op u. Ik heb heel mijn leven al zoiets willen doen. Ge hebt gelijk dat ge 't zó aan boord legt. Dat doorbreekt den dagelijks sleur hè.

RENE: En we zullen er rijk van worden!

JULIA: Wat zeggen Francine en den Theo daarvan?

MATIL: Die weten van niks! Ons Francine zal een paar dagen wegblijven en onzen Theo zal een paar dagen op stap gaan.

RENE: Dat zal voor onzen Theo geen probleem zijn. Hoe langer, hoe liever!

JULIA: Welk zijn de openingsuren van de Casablanca?

MATIL: Daar hebben we nog niet over gesproken.

JULIA: Van 's morgens tot 's avonds, dan kunnen de klanten altijd binnen. *(snuift in de lucht)* Wat stinkt hier zo?

MATIL: Erna heeft op René z'n broek geplast!

JULIA: Serieus...? Dat kan niet in een massagesalon hé. Hier moet nen broeierige sfeer hangen en een andere kleur van lichtjes!

MATIL: Welke?

JULIA: Rood. De kleur van de liefde. *(wijst tweeloop aan die tegen de muur hangt)*

En wat gaat ge daarmee doen? Dat geweer moet weg tegen morgen hé want dat schrikt de klanten af!

RENE: Die tweeloop is niet geladen. De cartouches liggen op onze kamer.

MATIL: Doe dat wapen weg, René! Ge weet nooit wat er kan gebeuren!

RENE: Okee, ik zal 't op ons kleerkast leggen. (*neemt jachtgeweer van de muur*)

MATIL: Zorg maar dat ons Erna er niet bij kan!

RENE: Matil, ge moet mij eens wat meer vertrouwen!

MATIL: En uwen trein moet ook weg van die salontafel tegen morgen.

RENE: Allé Matilleke, mijnen trein...

MATIL: (*onderbreekt luid*) Weg...!

(*René af met jachtgeweer langs trap*)

MATIL: Wat zou ik aantrekken tegen morgen, Julia?

JULIA: Da's niet zo belangrijk.

MATIL: Waarom niet?

JULIA: Omdat ge uw kleren niet lang zult aanhouden! Gij weet niet goed zeker tot wat venten in staat zijn als die onder hoogspanning staat? Die scheuren de kleren van uw lijf gelijk een wild beest!

MATIL: Zover wil ik niet gaan hé!

JULIA: Nee, maar 't kan er van komen. Ge moet op alles voorbereid zijn. Stel u voor dat daar plots nen Adonis voor u staat! Ik heb nog wat kleren liggen. We zullen samen eens iets gaan uitkiezen bij mij thuis.

JULIA: (*ad boezem*) Eigenlijk moet "de roos van Casablanca" nog iets anders kunnen aanbieden.

MATIL: (*ad eigen boezem*) Dat is niet veel hé!

JULIA: En ik kan maar moeilijk MIJN balkon efkes aan u uitlenen hé! Kom, we zullen eens iets erotisch gaan uitkiezen. Mijn kleerkast hangt vol met die dingetjes.

MATIL: Hoe...? Gij hebt toch gene vent?

JULIA: Hebt ge daar ne vent voor nodig? Ge moest eens weten wat ik nu onderaan heb! Stel u maar eens voor dat ze u omver rijden op straat, en ge kunt daar met zone schone lingerie in de kliniek aankomen...! Ge zult die jonge verplegers nogal zien gapen...!

(*Julia en Matil af langs berghok*)

VIERDE BEDRIJF

VOLGENDE DAG - NAMIDDAG

(Er staat een fruitschaal op tafel. De modeltrein van René is verdwenen. De gewone lampen in sier- en wandverlichting zijn vervangen door rode. Het werpt een besloten licht op het interieur. Er loopt een persluchtleiding van berghok naar badkamer. René kuiert heen en weer)

RENE: *(roept aan de trap naar boven)* Matil, zijt gij bijna gereed? Hoe minder dat gij moet aantrekken hoe langer dat 't duurt bij u!

(Matil komt van de trap. Ze is mooi uitdagend gekleed in minirok, pruik en hoge hakken. Ze zit onder de schmink)

RENE: *(schrikt zich een aap)* Matil, zijt gij dat...?

(Matil heeft moeite om fatsoenlijk te stappen met haar hoge hakken. Ze struikelt bijna over haar eigen voeten)

MATIL: Die haar van mijn pruik zit steevast in mijne mond.

RENE: Amaai! Gij zijt precies een echte roos van Casablanca. Daar komt zelfs beweging in MIJNE locomotief!

MATIL: Zijt gij met alles gereed?

RENE: Ja, ik heb de compressor aangesloten.

MATIL: Waarvoor?

RENE: Om perslucht door de leidingen te blazen voor de whirepool in de badkamer. Ik heb ook een warmwaterblaas gevuld voor het waterbed en den olie voor de boddymassage staat ook al gereed. *(toont de inhoud van de emmer aan Matil)*

MATIL: Die olie ziet zo zwart...?

RENE: Da's vuile olie van onzen Theo zijnen auto.

MATIL: Dat moet massage-olie zijn, René!

RENE: En ik heb speciale erotische muziek uitgezocht. Die staat ook gereed. Ge moet alleen de radio-cassette maar aanzetten.

MATIL: Waar blijft ons dienstmeisje?

RENE: Die Julia is toch wel te vertrouwen hé? *(zet twee stoelen gereed bij de trap)* Hier kunnen de klanten hun beurt afwachten. 't Is just zoals tanken hé want daar moet ge uw beurt ook afwachten!

MATIL: Ik vind 't toch niet goed.

RENE: Wàt vindt gij niet goed, Matil?

MATIL: Matil moet zich verkopen en René staat er maar wat op te kijken.

RENE: Ge bedoelt "Peggy" natuurlijk. En ge moet mijn werk niet onderschatten hé. Ik moet wel een beetje op de hoogte zijn over spychologie van de mens.

MATIL: *(verbetert)* Psychologie...!

RENE: Jaja, spychologie, dat zeg ik toch.

MATIL: En mijne migraine hé...

RENE: *(vervolgt)* Die hebt ge niet nodig om die venten te verleiden. Daar zijn

andere dingen voor!
 MATIL: (*ad boezem*) Maar die heb ik ook niet!
 RENE: Wil ik er eens wat perslucht inblazen met mijne compresseur?
 MATIL: Ja, lach er maar mee!
 RENE: (*geeft haar twee pompelmoezen uit de fruitschaal*) Probeer die maar eens!
 MATIL: (*gooit de pompelmoezen naar René zijn kop*) Daar se...!
 RENE: Jamaar Matilleke, ik wil u alleen maar helpen.
 MATIL: Is dat helpen...? Mij uitlachen ja...!

(*Julia daagt op in kleren van een dienstmeisje. Ze heeft enkele playboy-tijdschriften bij*)

RENE: Daar is de framboos van Casablanca!
 JULIA: Alles okee? Ik heb wat tijdschriften bij voor de klanten terwijl ze moeten wachten.
 MATIL: Julia, gij zijt altijd al een goei naaister geweest. Wilt gij de roos van Casablanca niet spelen?
 RENE: Nee, want Julia heeft meer weg van een verneukeld klaverblad dan van een roos!
 JULIA: Amaai merci!

(*René spuit spray in de kamer*)

JULIA: Wat is dat...?
 RENE: Ne muscusgeur. Daar worden de venten wild van!
 MATIL: We zijn wel één ding vergeten! De prijs is nog niet afgesproken!
 JULIA: 1.000 frank voor ne whirepool, 3.000 voor een massage. En willen de klanten dan nog iets meer dan springt 't al naar 10.000 hé!
 MATIL: Maar méér wil ik niet!
 JULIA: Dat kan toch niet moeilijk zijn. Ge doet gewoon uw ogen dicht en ge denkt aan iets anders.
 MATIL: Dat doe ik nu al als ik met onze René vrij met Pasen en met Nieuwjaar!
 RENE: Miljaar, ik ben de schuimwijn ook al vergeten! Die zal ik eens rap gaan kopen. (*zet helm op en trekt z'n gabardine aan*)

(*Erna komt van de trap*)

RENE: Kom Erna, ga maar terug naar uw kamer!

(*Erna protesteert fel en wil hoe dan ook blijven*)

RENE: (*tot Matil*) Ze wil niet! Wat nu...?
 MATIL: Zeg haar dat ze in de zetel gaat zitten.
 JULIA: Dat kan niet, hé mensen!
 RENE: Waarom niet? Maar ze moet wel zwijgen en kalm blijven als de klanten hier zijn. En anders steek ik haar in 't kippenhok! (*reeds aan deur berghok*) Ik ben weg. (*tot Julia*) Gij vangt ondertussen de klanten op hé!
 JULIA: Blijf maar niet te lang weg!

RENE: Nee, ik ga hier maar op den hoek. *(bij het afgaan struikelt René bijna over de persluchtleiding)*

(Julia lacht René uit. René kijkt boos en verdwijnt dan langs berghok)

MATIL: *(ad deur berghok, tot Julia)* Stel u voor dat ik zo'n klanten binnen krijg zèg!

JULIA: Ja, ne mens zou er direct een tegengoesting van krijgen.

MATIL: Ik ben benieuwd wat voor venten er zullen opdagen.

JULIA: *(enthousiast)* En ik vraag me af hoe het is om zo'n gespierd mannenlichaam te masseren. Die biceps, die borstkas, dat bierbuikje, die harige rug en dan nog dat dingske dat begint te groeien. Ik mag er niet aan denken, 't water komt al in mijne mond staan!

MATIL: Dat laatste hoeft er voor mij niet bij!

JULIA: Daar kunt ge niet onderuit, Matil!

MATIL: Maar dat durf ik niet...!

JULIA: *(trekt een kast open, haalt er een volle fles wodka uit en geeft die aan Matil)* Drink maar eens ne grote slok wodka dan krijgt ge uw zenuwen beter onder controle!

MATIL: *(drinkt een slok)* Amaai, da's slecht...!

JULIA: Da's maar efkes. Seffens wordt dat beter. En als ge 't moeilijk krijgt dan pakt ge nog maar ne grote slok. Dan zijt ge tegen morgen alles vergeten.

MATIL: Oh nee, toen ik de eerste keer met onze René vrijde heb ik twee nachten van die glibberige dinges gedroomd!

JULIA: Hoe hebt ge dat dan in de loop der jaren opgelost?

MATIL: Door het licht uit te doen!

JULIA: Dat is 't hé...! Het licht uitdoen...!

MATIL: Ja, dat ken ik. Als ge dan eens aan zijne neus wilt trekken en ge hebt ondertussen iets anders vast...! *(drinkt nogmaals van de fles wodka)* Ik voel het precies al in m'n benen.

JULIA: Dat is 't teken dat ge gereed zijt! Kom, we gaan u boven installeren...!

(Matil en Julia af langs trap. Erna komt uit haar zetel, begint in haar neus te peuteren en maakt bolletjes die zij in het publiek schiet d.m.v. aluminiumfolie. Hier kan zij echt aantonen hoe geschift ze wel is. Julia komt van de trap)

JULIA: *(tot Erna)* René heeft gezegd dat ge in de zetel moest blijven zitten!

ERNA: Tjoeke-tjoek...?

JULIA: Ofwel zet ge u in de zetel ofwel gaat ge naar de keuken hé!

(Erna af naar keuken, net voor ze af is steekt ze obsceen haar middelvinger op naar Julia)

JULIA: *(veegt de stofjes van haar blouse)* Allé, de eerste klanten mogen komen.

(Deurbel rinkelt)

JULIA: *(terwijl ze gaat openen)* Nog erger of ze hebben 't gehoord!

(Julia laat Martin binnen)

JULIA: De René is niet thuis!

MARTIN: Ik kom niet voor de René, ik kom voor de roos van Casablanca!

JULIA: Wat wilt ge...?

MARTIN: Wat er in de gazet staat, gewoon eens van de grond gaan!

JULIA: Dat staat niet in de gazet. Enkel boddymassage!

MARTIN: Okee, geef me dan maar een boddymassage.

JULIA: Zet u daar op ne stoel bij den trap! Ge zijt direct aan de beurt!

(Net voor Martin gaat zitten meet hij met zijn lintmeter nog snel het zitvlak van de stoel)

JULIA: Wat wil meneer drinken?

MARTIN: Een pintje.

JULIA: Dat hebben we niet. Is champagne ook goed?

MARTIN: Ja.

JULIA: Dan moet ge nog efkes wachten want die is onderweg. Ge zult seffens nogal verschieten als ge ziet wat ge hier voor uw geld krijgt! *(geeft hem de playboy)* Hier is iets om te lezen dan kunt ge al wat op temperatuur komen.

(Julia af langs trap. Martin bladert door de playboy en meet stiekem in het blad enkele afstanden. Deurbel rinkelt. Erna op van keuken. Ze laat een strenge dokteres binnen)

DOKTERES: *(stelt zich stil en beleefd voor aan Erna zonder dat Martin daar iets van hoort)* Controle-arts van de ziekenkas voor René Rijkaard!

(Erna wijst Martin aan als slachtoffer. Erna af naar keuken)

DOKTERES: *(nors tot Martin)* Zijt gij mijne klant?

MARTIN: Jaja.

DOKTERES: Maak eens wat bloot!

MARTIN: Nu al...?

DOKTERES: Hoe kan ik er anders bij?

MARTIN: Hier of in de slaapkamer?

DOKTERES: Hier natuurlijk! Of zijt gij verlegen?

MARTIN: Neenee, maar hier in 't midden van de kamer..., er moest eens iemand binnenkomen als ge bezig zijt!

DOKTERES: Ik heb al meer naakte mannen gezien hoor!

MARTIN: Dat kan ik héél goed geloven!

DOKTERES: Allé, komt er nog iets van?

(Martin wil zijn broek uittrekken)

DOKTERES: Waarom trekt gij uw broek uit?

MARTIN: Wel euh, om euh...

DOKTERES: Waar hebt gij 't ergens?

MARTIN: Beneden zoals alle venten zeker!

DOKTERES: Neenee, daar zijn er ook die het van boven hebben.

MARTIN: Dan zullen ze daar wel mee op Sinksenfoor staan!

DOKTERES: *(als zij de playboy ziet liggen)* Ge lijkt me toch wel ne gezonde jongen als ge zoiets leest!

MARTIN: Dat is om al op toeren te komen tegen dat gij ging beginnen!

DOKTERES: Hoe...? Wist gij dat ik vandaag ging komen?

MARTIN: Waarom denkt ge dat ik hier anders zit te wachten? *(maakt z'n bovenlijf bloot)* Wat kost zo'n onderzoek?

DOKTERES: 760 frank!

MARTIN: En om beneden te onderzoeken?

DOKTERES: Dat is allemaal in de prijs inbegrepen. En dan trekt ge nog een deel terug van de ziekenkas.

MARTIN: *(bekijkt haar verwonderd)* Gij zijt wel een plezante hé!

DOKTERES: Tiens, gij zijt den eerste die dat tegen mij zegt! *(opent haar dokterstas, staat gebukt)*

(Martin maakt daar gebruik van om de breedte van haar achterwerk te meten, voelt dan even met zijn handen maar de dokteres tikt op z'n vingers)

MARTIN: *(kijkt mee in dokterstas)* Ge hebt nogal wat instrumenten bij?

DOKTERES: Dat is wel nodig want ge komt nogal iets tegen!

MARTIN: Hebt gij veel klanten?

DOKTERES: 20 per dag in mijn kabinet en 20 op huisbezoek.

MARTIN: En gij kunt dat aan, ja?

DOKTERES: Ik moet wel want ik heb ervoor gestudeerd!

(Dokteres onderzoekt bovenlijf van Martin met haar stethoscoop. Ondertussen komt Erna van keuken. Zij roept in de stethoscoop, dokteres schrikt zich te pletter)

DOKTERES: *(beëindigt het onderzoek met de stethoscoop, dan tot Martin)* Ik heb slecht nieuws! Ge kunt gaan werken!

MARTIN: Hoe kan dat? Ik ben al zes maanden met brugpensioen!

DOKTERES: Waarom gaat ge dan op ziekenkas?

MARTIN: Ikke...? Op de ziekenkas...? Zijt gij de roos van Casablanca niet...?

DOKTERES: *(pleegt grapje)* Nee, ik ben manneke pis van Brussel, meneer Rijkaard!

MARTIN: Ik ben meneer Rijkaard niet! Ik heet Martin Van de Perre!

DOKTERES: En ik ben controle-arts van de ziekenkas!

(Martin raakt even in paniek en bestopt zijn bloot bovenlijf)

DOKTERES: Waar zit René Rijkaard dan?

MARTIN: Dat weet ik niet!

DOKTERES: Dat is hier toch Vogelstraat nummer 22 hé?

MARTIN: Vogel of vogelen, ik zou 't begot niet meer weten!

DOKTERES: Ik zal een briefje schrijven en dan geeft gij dat maar aan René

Rijkaard. *(staat gebukt tegen de tafel om het briefje te schrijven)*

(Ondertussen heeft Erna een picure uit de dokterstas gehaald. Ze wil die prompt in het achterwerk van de dokteres stoppen. Maar de dokteres beweegt zich even waardoor ze de picure in haar been krijgt)

DOKTERES: *(pijnkreet)* Auwh...! *(wrijft over haar been, dan boos tot Martin ad Erna)* Mankeert uw vrouw iets?

MARTIN: Dat is mijn vrouw niet! Da's de dochter van René.

DOKTERES: *(geeft briefje aan Martin)* Afgeven aan René Rijkaard en zeg 'm dat hij moet gaan werken!

MARTIN: Da's ook proper! Ge hebt 'm niet eens onderzocht!

DOKTERES: Hij mocht de woonst niet verlaten!

(Dokteres met stijf been af langs hall. Erna imiteert haar met plezier tot aan de deur)

MARTIN: *(tot Erna)* Zotte doos...!

(Erna gaat de trap op. Julia komt van de trap)

JULIA: En al warm gelopen, Martin?

MARTIN: Waar zit de René?

JULIA: Die is nog efkes weg.

(René komt thuis met een krat schuimwijn. Hij struikelt bijna over de persluchtleiding. Julia lacht zich te pletter. René zet de krat schuimwijn achter de keukendeur)

JULIA: *(tot René)* Daar staat toch een plakkaat tegen de straat dat de klanten langs achter moeten komen hé?

RENE: Nee, dat staat er niet meer!

JULIA: Hoe komt dat?

RENE: Dat heb ik just omvergereden met mijn bromfiets! Die tweede vitesse werkt niet goed meer.

(René doet zijn helm af)

RENE: *(stil fluisterend met blik naar Martin)* Wat komt die hier doen? De klanten kunnen elk moment komen. *(tempert Julia als die iets wel zeggen)* Ik zal die wel buitenzetten. Da's op ne vloek en ne scheet gebeurd!

JULIA: René, maar die mens...

RENE: *(onderbreekt)* Vertrouw mij nu toch eens.

(René gaat tot bij Martin alsof er niks aan de hand is. Martin leest ondertussen in de playboy)

RENE: Zijn 't schoon beeldekes, Martin?

MARTIN: Jaja, ze mogen gezien worden.

RENE: En kunt ge uw keus nogal vinden?

MARTIN: Jaja, maar ik vind dat ze allemaal nogal opgeblazen zijn.

RENE: Ja, daar zijn erbij met een paar grote longen! *(neemt hem de playboy af en gooit die op tafel)* Da's niks voor u, Martin. Da's héél slecht voor uw ogen! En waarom gaat gij hier op de stoel zitten bij den trap?

MARTIN: Dat moest ik van Julia. Waarom? Hebt ge liever dat ik aan tafel ga zitten?

RENE: Nee, ik heb liever dat ge 't afbolt!

MARTIN: Jamaan, jamaan, ik kom voor...

RENE: *(onderbreekt)* Martin, vandaag heb ik genen tijd om met u te klappen. En ook niet om te gaan biljarten. En onzen Theo is ook een paar dagen weg. Dus, vandaag kunt gij hier niks komen doen!

JULIA: *(wil zich mengen)* Jamaan René, de Martin...

RENE: *(onderbreekt weer)* Julia, maak dat ge daar in de salon zit! *(dan geniepig stil)* Ik werk dat kieke wel buiten!

JULIA: 't Is geen kieke. 't Is nen haan!

RENE: Hoe...?

JULIA: Ah ja, anders zat 'm daar niet op die stoel!

RENE: Wat wilt gij daarmee zeggen...?

JULIA: *(stil fluisterend)* De Martin is onzen eerste klant...!

RENE: *(furieus luid)* Watte...??

(Martin verschanst zich veiligheidshalve achter de tafel als René hem erg chagrijnig aankijkt)

RENE: *(tot Martin)* Ge gaat me toch niet vertellen dat gij komt voor...? *(dreigt te ontploffen)* Zeg dat 't niet waar is hé!

MARTIN: *(stottert van de schrik)* Ik kom voor de roo-roo-roos van Ca-caca-caca... *(wil ondertussen met zijn trillende vingers de dreigende hand van René meten)*

RENE: *(streng)* Doe die lintmeter weg...!

(Martin kan niet onmiddellijk het gat van zijn broekzak vinden)

RENE: Ge voelt u niet goed zeker?

MARTIN: Jawel, pi-pipi-pi-pipi pico bello...!

RENE: Gij se vies ventje dat ge daar staat...!

JULIA: René, geen discriminatie hé! Ne klant is ne klant! En op geld staat gene naam!

RENE: *(vervolgt tot Martin)* Hoe weet gij dat van die roos van Casablanca...?

MARTIN: Gisteren na mijn bezoek aan de zoo kocht ik een gazet en toen ontdekte ik een advertentie. Vogelstraat nummer 22, dat is hier toch hé?

RENE: *(staart voor zich uit)* 't Moet toch weer lukken hé!

MARTIN: Zèg, wie is die roos van Casablanca?

RENE: Peggy...!

JULIA: Neenee, da's Matil!

RENE: Ons Matil wordt "Peggy" genoemd!

JULIA: Dat wist ik niet.

MARTIN: Dan zal ik eens eindelijk te weten komen of uw Matil wel degelijk ne getatoeëerde leeuw op haar achterste heeft staan!

RENE: Dat gaat niet! Er is alleen maar een massage voorzien!

MARTIN: Okee, alleen dan maar een massage hé!

RENE: Jamaar, gij moet ons Matil niet masseren hé! Ons Matil masseert u! En hoop maar niet dat ze uwe lintmeter masseert want zo ver gaat ze niet!

JULIA: (*onderbreekt*) Heren, volgens mij mag den eerste klant naar boven gaan!

(*Julia leidt Martin met een beleefd ommetje naar de trap*)

JULIA: (*tot Martin*) Doe uw best, hé fricadelleke...! (*slaat nog zorgzaam tegen zijn kontje*)

RENE: (*roept hem na*) Héla..., geef eerst uwe lintmeter eens af...!

MARTIN: Waarom?

RENE: Wie weet wat steekt gij uit met dat ding bij Peggy! Gij zijt in staat om haar te meten van onder tot boven!

(*Martin geeft zijn lintmeter af aan René*)

RENE: En een beetje voorzichtig met de roos van Casablanca hé want die is haar gewicht in goud waard!

(*Martin verdwijnt langs de trap. René trekt z'n gabardine uit en kuiert nerveus door de kamer*)

JULIA: Ge zijt precies nerveus, René?

RENE: Da's niet moeilijk met zone klant als Martin. Ge moet mijn vingers eens zien trillen. En het zweet staat in m'n handen! (*toont*)

(*Bet daagt op langs berghok*)

RENE: (*denigrerend ad Bet*) Nu word ik pas echt nerveus!

BET: (*tot Julia*) Is dat uwen auto die hier voor de deur geparkeerd staat?

RENE: Daar hebt gij niks mee te maken! Wat komt gij doen?

BET: Mijne Napoleon en ik willen een kamer!

JULIA: (*tot René*) Heeft zij die advertentie ook al gelezen?

RENE: Dat kan niet, want zij kan niet lezen!

BET: Is onze kamer al in orde?

RENE: Dat zal niet doorgaan!

BET: Is ons Matil niet thuis?

RENE: Nee, die... die is op reis naar...

JULIA: (*springt in*) ...naar Casablanca!

BET: Weet die dat gij hier met ander vrouwen rollebolt?

RENE: Welke ander vrouwen?

BET: (*ad Julia*) Zij hier...!

(*Deurbel rinkelt*)

JULIA: *(tot René)* Weer ne klant. Wat moet ik doen?

RENE: Binnenlaten natuurlijk. Ik zal wel voor Bet zorgen.

(Julia af naar hall)

BET: Ik wacht hier tot ik een kamer heb!

RENE: Dan zult gij nog lang mogen wachten!

(Julia keert weer met een postpakket)

JULIA: 't Was de fakteur met een pakske.

RENE: *(geestdriftig)* Mijnen trein...! Mijnen nieuwe trein...!

BET: Welke trein? Laat me eens kijken!

RENE: Afblijven gij hé...! *(pusht Bet naar de keuken)* Wacht daar maar efkes want we hebben hier nog 't een en 't ander te bespreken!

BET: Ik zal eens vertellen aan ons Matil dat gij vreemdgaat!

(René duwt Bet af naar de keuken, gaat op een stoel bij de trap zitten en opent zijn postpakket)

RENE: *(ad doos)* Kijk eens aan hier, hoe schoon...!

(Deurbel rinkelt)

JULIA: Ons commerce draait precies goed!

(Julia laat een volgende klant binnen. Het is meneer Pieterman met een aktentas. Hij draagt een sterke bril. René bewondert nog steeds zijn trein en merkt de nieuwe klant niet)

PIETERMAN: *(stelt zich voor aan Julia)* Meneer Pieterman, aangenaam. Ik kom voor de roos van Casablanca.

JULIA: U mag daar op de stoel gaan zitten en eventjes wachten!

PIETERMAN: *(als hij naast René gaat zitten, dan verbaasd)* René Rijkaard...?

RENE: *(nog meer verbaasd)* Meneer Pieterman...?

PIETERMAN: Wacht gij hier uw beurt ook af?

RENE: Euh... jaja...!

PIETERMAN: Ik heb uwen bromfiets niet zien staan?

RENE: *(toont modeltrein)* Nee, ik ben met den trein gekomen.

PIETERMAN: Ik heb gehoord dat ge met ziekteverlof zijt?

RENE: Ja, ik heb problemen met mijne prostaat en euh... vandaag kom ik hier de leidingen laten openmaken!

JULIA: Meneer Pieterman, wat wilt gij op het menu?

PIETERMAN: Ne jongeman van tussen de 30 en de 40...! Daar wil ik héél veel voor betalen! *(legt een paar bankbiljetten op tafel)*

(Oogcontact tussen Julia en René, homo-gebaartje)

JULIA: *(stopt het geld in haar decolleté)* Wat wenst meneer Pieterman te lezen, de playboy of het reklaamblad?

PIETERMAN: Geef mij 't reklaamblad maar!

(Julia duwt meneer Pieterman het reklaamblad in handen en eist mimisch een stil gesprek met René)

JULIA: *(fluisterend tot René)* Hoort ge wat die wilt? Da's nen homo...!

RENE: Wat komt die hier dan doen? Daar staat toch duidelijk "de roos" in de gazet!

JULIA: Een roos is dat vrouwelijk of mannelijk?

RENE: Dat weet ik niet!

JULIA: Allebei, denk ik. Zorg maar dat ge dat kunt oplossen, hé René!

RENE: Maar we hebben hier genen homo!

JULIA: Wie zegt dat? Als gij een beetje water bij de wijn doet dan...

RENE: *(onderbreekt)* Daar begin ik niet aan zenne!

JULIA: Denk aan de centjes, René! Ga naar boven, trek een broek aan van den Theo en verander uw uiterlijk een beetje. Meneer Pieterman merkt dat toch niet!

RENE: Weet ge wie die meneer Pieterman is...? Da's mijne baas hé...!

JULIA: *(verbaasd en te luid)* Is dat meneer Tuttefrut...?

RENE: Pssst...! Niet zo luid! Seffens hoort 'm u nog!

JULIA: Maak dat ge naar boven zijt en laat 't niet te lang duren! En niet aan de deur gaan loeren bij Peggy hé!

(René af langs trap. Bet komt van keuken)

BET: Mag ik nog niet binnen? *(als haar oog op Meneer Pieterman valt)* Wie is die meneer?

JULIA: Dat ga ik niet aan uwe neus hangen! *(wil Bet in het berghok stoppen)*

BET: Pas op..., mijne Napoleon zit met zijne staart tussen de deur!

JULIA: Dan zet ge daar morgen maar nen andere aan!

(Julia duwt Bet in het berghok en sluit de deur)

JULIA: Opgeruimd staat netjes!

PIETERMAN: Wie was dat?

JULIA: *(verzint snel)* Euh... de poetsvrouw. Wil meneer Pieterman een glas champagne drinken?

PIETERMAN: Goed idee.

JULIA: *(wrijft lief over zijn kopje)* Daar is voor u iemand op komst zenne, meneer Pieterman! En 't is er ene om uw vingers van af te likken!

PIETERMAN: Ik hoop dat 't de moeite is.

JULIA: We hebben hier alle soorten en alle maten. De klant is hier koning!

PIETERMAN: Waar is meneer Rijkaard nou naartoe...?

JULIA: Die zit al bij...! *(wijst naar boven met vingertje)*

PIETERMAN: Hij zal nu rap genezen zijn van zijne prostaat!

JULIA: Tot seffens, hé meneer Pieterman. *(af naar keuken)*

(Erna komt van de trap, steelt stiekem de aktentas van meneer Pieterman, haalt de inhoud eruit, maakt een papieren hoedje van een formulier en deponeert de rest van de formulieren terug in de aktentas. Julia komt met een glas schuimwijn op dienblad van de keuken)

JULIA: *(boos tot Erna)* Maak dat ge naar boven zijt...! *(als meneer Pieterman vermoedt dat hij aan de beurt is en reeds overeind komt)* Nee, gij nog niet, meneer Pieterman! *(duwt hem te brutaal terug op zijn stoel)*

(Erna af langs trap)

JULIA: En hier is uw glas champagne, meneer Pieterman. *(gaat op zijn schoot zitten)* Van u moet ik toch gene schrik hebben hé! *(laat hem drinken)* Mondje open, drinken en snaveltje toe. Wat vindt ge ervan?

PIETERMAN: Die champagne kost zeker 1.000 frank de fles!

JULIA: *(stil bij zichzelf)* Ja, toch zeker 27 frank! *(veert van zijn schoot)*

(René komt van de trap in een te kleine geruite broek en met natte haren plat tegen zijn hoofd gekamd. Hij maakt een paar verwijfde bewegingen)

JULIA: Daar is ons Didierke se...! Kijk eens hoe flink dat 'm er uit ziet!

PIETERMAN: *(monstert René van kop tot teen)* Wel wel, dat ziet er niet slecht uit! *(slaat René op z'n kontje)*

(René speelt vanaf nu erg verwijfd)

JULIA: Didierke...?

RENE: Ja, m'n snuitje?

JULIA: Ge moogt nu wat zachte muziek opzetten... *(vervolgt stil)* ...want ik weet niet hoe dat moet!

(René zet de muziek aan. We horen de begintune van "Ich bau hir ein schloss" van Heintje)

JULIA: Wat doet gij nu...?

RENE: *(valt terug in zijn oude rol)* Welke uil heeft die cassettes verwisseld...?

PIETERMAN: Kan Didierke nu eens efkes op mijne schoot komen zitten...?

(Met tegenzin zet René zich op zijn schoot. Pieterman legt zijn hand op de knie van René waardoor René verwijfd bang begint te giechelen)

PIETERMAN: Kunt ge daar niet tegen, Didierke?

RENE: Jawel, maar dat kietelt een beetje, hihi...!

(Erna komt in paniek van de trap. Haar angstige blik verraadt dat er boven op de slaapkamer duidelijk iets scheef loopt)

ERNA: *(radeloos)* Tjoeke-tjoeke...! Tjoeke-tjoeke...!

RENE: *(tot Julia)* Wat bedoelt ze...?

JULIA: Volgens mij doet Peggy daarboven tjoeke-tjoek...!

RENE: *(wipt van de schoot, dan kwaad)* Als dat waar is hé...!

(Als René de trap wil oprennen stuit hij op Matil die naar beneden komt met een halflege fles wodka in haar handen. Ze is dronken)

RENE: *(monstert de fles)* Wie heeft die wodka aan ons Matil gegeven?

JULIA: *(bekent)* Ikke!

(Ondertussen drinkt Erna van de wodka. René neemt de fles van haar af)

RENE: *(streng tot Erna)* En gij naar uw kamer...!

MATIL: *(als haar oog op René valt)* René...? Zijt gij dat? *(schetterende lach)*
Hihih...!

JULIA: Nee, dat is Didierke!

MATIL: Didierke...? *(lacht nog luider, moet daardoor zelfs ondersteund worden door René, dreigt haar pruik te verliezen)*

RENE: Waarom komt gij naar beneden?

MATIL: De Martin...

RENE: Wat is 't met de Martin?

MATIL: Die wil echt wip... *(hikt en vervolgt dan)* ...pen!

RENE: Watte...? Dat die eens wacht...! *(stroopt zijn mouwen boos op)*

JULIA: *(houdt René tegen)* Ik zal het daarboven wel eens gaan regelen met die Martin! Hij zal bij mij niet moeten proberen want dan zal ik zijne lintmeter eens helemaal uittrekken...!

RENE: Pakt gij de functie van Peggy maar over. En als 't niet moest lukken, ik heb nog ne grote emmer bruin zeep staan!

JULIA: Misschien kunt gij die beter gebruiken! Didierke...! *(af langs trap)*

MATIL: *(als ze meneer Pieterman ziet zitten, liefjes)* Komt gij ook voor mij, schatje?

RENE: *(trekt Matil even bruusk opzij, dan stil)* Weet gij wel wie dat is? Dat is meneer Pieterman die daar zit, Matil!

MATIL: Ik heet niet "Matil"! Ik heet "Peggy"...!

RENE: En verschiet niet hé maar meneer Pieterman is nen homo...!

MATIL: Zijt gij ook nen homo, René...?

RENE: Ik heet niet "René"! Ik heet "Didierke"...!

MATIL: Nu begrijp ik alles. Daarom dat gij zoveel klapt over die meneer Tuttefrut! Gij hebt met hem te doen...!

RENE: Matil, gij zijt zat!

(Bet komt van het berghok met een plastic box vol poetsmateriaal)

BET: Wat ligt dit in 't berghok te doen?

MATIL: Dat heeft René...

RENE: *(legt Matil het zwijgen op)* Zwijgen gij...! *(stil maar met veel overtuiging tot Bet)* Doe dat weg...! Seffens hang ik er nog binnen...!

BET: *(tot René)* Wie zijt gij...?

MATIL: Dat is Didierke!

(Meneer Pieterman staat recht en inspecteert de inhoud van de plastic box)

PIETERMAN: *(tot Bet, ad poetsmateriaal)* Tiens, ge gebruikt hetzelfde poetsmateriaal als wij in de fabriek! Maar daarom zijt gij misschien ook poetsvrouw? *(liefjes)* Stomme vraag van mij hé.

BET: Waar hebt gij 't over, brillikaske...?

PIETERMAN: Ik begrijp u, mevrouw. Ge schaamt u omdat ge maar een gewoon poetsvrouw zijt. Neem een voorbeeldje aan mijne chef van de kuisploeg. Ik betaal hem wel niet veel, maar hij draagt zijn lot met geheven hoofd.

RENE: *(toont venijnig stil z'n tanden, tot Bet)* Als ge nu niet maakt dat ge als den bliksem in dat berghok zit dan draai ik uwe Napoleon straks door de mixer!

BET: Hoe weet gij dat mijnen hond Napoleon heet, meneer?

RENE: Dat staat in zijn oren geschreven!

BET: Moet ik nog lang wachten in dat berghok? Mijne schoonzoon... *(plots verwonderd als de dronken Matil hikt)* Matil...? Zijt gij al terug van Casablanca? En uw haar is zo gegroeid? En uw kleren zijn gekrompen...!

RENE: Matilleke is per toeval mee in den droogkuis gegaan! *(legt zijn hand om de schouders van Matil)*

BET: *(tikt René op zijn vingers)* Blijf van mijn dochter af of ik zal 't eens tegen hare vent zeggen! En da's gene gemakkelijke zenne! Die smeerlap draait z'n hand niet om voor een moord!

(René duwt Bet in de badkamer, maar struikelt bijna over de persluchtleiding)

PIETERMAN: Didierke, kom nog eens efkes op mijne schoot zitten alstublieft!

(Oogcontact tussen Matil en een gegeneerde René)

MATIL: *(tot René)* Doe dat maar hé! Ik heb mijn uren boven al geklopt!

(René zet zich met tegenzin op de schoot van meneer Pieterman. Matil lacht hem uit met een kwetterende dronkemanslach. Theo komt onverwachts binnen langs berghok)

THEO: *(bij het zien van het schouwspel)* Wat is hier gaande...?

RENE: *(verwonderd)* Theo...? Wat doet gij hier...? *(wipt van de schoot van Pieterman)*

THEO: Ik woon hier, tiens!

MATIL: *(kijkt zwijmelend onder haar hand richting Theo)* Is dat nog ne klant voor mij, René? *(zet stapje dicht)* Kom maar binnen, meneer. En zeg maar wat dat ge wilt! *(maakt het bovenste knoopje van haar kleed los)*

RENE: *(houdt Matil tegen)* Nee, da's onzen Theo! Ziet gij dat niet, zatte fles!

THEO: Wat scheelt er met ons ma?

MATIL: Nikske...! *(laat zich uitgeteld op de divan vallen)*

THEO: *(ad broek van René)* En wat doet gij in mijn carnavalsbroek?

RENE: Dat kan ik allemaal uitleggen.

THEO: En waarom is die persluchtleiding aangesloten?

RENE: Dat... dat kan ik niet uitleggen!

THEO: Dan zal ik dat gauw weten!

RENE: *(roept hem nog na maar is te laat)* Niet doen, Theo!

(Theo zet in het berghok de perslucht open, plots horen we geluid van spuitend water in de badkamer, dan gekrijs van Bet. Bet komt kletsnat van badkamer gevlucht. Zelfs haar pluchen hond is nat. Theo zet de perslucht dicht)

THEO: *(tot René)* Zèg pa, wat zijt gij eigenlijk van zin?

BET: *(tot Theo, ad René)* Wat zegt die? Pa...? *(monstert René van kop tot teen)* Ik had 't kunnen denken! Snul...! *(dan draconisch)* Wacht gij manneke! Als mijne Napoleon er een valing aan overhoudt dan zal 't uwen beste dag niet zijn! Goed geweten...! *(gaat met geheven hoofd richting berghok, onderweg stampst ze op de voet van Theo)*

THEO: *(pijnkrete)* Auwh...!

(Bet af langs berghok)

THEO: *(tot René)* Hebt ge gezien wat die deed?

RENE: Och, die is zo zot als een deurklink!

THEO: Kunt ge 't nu uitleggen, pa?

RENE: Ik had in de badkamer ne whirepool geïnstalleerd.

THEO: Waarom...?

RENE: Da's een lang verhaal.

PIETERMAN: *(wil er vandoor)* Ik stap ook maar eens op. Ik zal nog wel eens terugkomen als 't hier wat minder druk is.

RENE: Dag meneer Pieterman.

PIETERMAN: *(knijpt René liefjes in de wang)* Dag Didierke. En hier is nog wat zakgeld, maar soigneer u een beetje tegen de volgende keer! *(geeft hem wat geld, dan af)*

THEO: Was dat meneer Pieterman...! Nu kan ik begrijpen dat gij genen tijd hebt om een gat in 't plafond te boren. Gij boort liever ergens anders...!

RENE: Theo, ik zweer dat er een gat in 't plafond staat voor ik opnieuw ga werken!

(Erna komt van de trap met de gestolen kleren van Martin. Ze duwt die in de handen van Theo)

THEO: Wat moet ik met die kleren doen?

RENE: Dat zijn die van de Martin.

THEO: *(verwonderd)* Van de Martin...? Hoe komen die hierboven...?

(Plots horen we dat een vrouwestem het gehuil van een wolf imiteert. De schreeuw gaat door merg en been)

THEO: Wat is dat...?

RENE: Julia, die de sterren ziet!

THEO: Julia...? Ons buurvrouw...? Wat doet die daar boven?

ERNA: Tjoeke-tjoeke...!

RENE: Just! Samen met de Martin! *(wil onderwerp ontwijken, ad Erna)* Vindt ge ook niet dat ons Erna stilaan beter wordt, Theo?

THEO: Pa, ik wil weten wat hier gaande is!

RENE: Ik heb liever dat ons ma u dat uitlegt!

THEO: Die kan niet meer klappen want die is zo zat als een kanon!

(Julia en Martin komen arm in arm van de trap. Martin is gekleed in boxershorts en houdt zijn hoedje voor zijn kruis. Erna af naar de keuken. Theo gooit de kleren naar Martin die zich onmiddellijk weer aankleedt)

JULIA: *(gepassioneerd)* Wilt ge nu eens iets weten? Ik heb de liefde opnieuw ontdekt!

THEO: Dat hebben we gehoord, ja! *(tot Martin)* Dat kunt ge beter dan biljarten zeker?

(Martin met gegeneerde blik)

RENE: Ja, daar wordt 'm niet zo moe van.

THEO: *(dreigend tot René)* Ik zal eens gaan babbelen met ons Francine! Ge zult dan wel anders zingen...! *(af langs berghok)*

RENE: Oeioei..., nu zit 't spel helemaal op de wagen! *(tot Martin)* Kunt gij nu betalen?

MARTIN: Waarom?

RENE: Ge dacht toch niet dat dat hier gratis was zeker? *(tot Julia)* En gij hebt dat geld van meneer Pieterman nog hé!

(Julia betaalt René. Martin betaalt aan Julia, maar ook dat geld pikt René naar binnen)

MARTIN: Wat doet gij nu...?

RENE: 't Is mijne Casablanca hé! En hoe was 't daarboven?

MARTIN: Ja, dat ging.

JULIA: *(liefjes)* Merci, hé Martin.

MARTIN: *(bluft)* Och, dat was voor mij maar een vluggertje.

JULIA: Hebt ge die getatoeëerde beer op mijn rechterbil zien staan?

MARTIN: *(verwonderd)* Nen beer...?

JULIA: Ja.

MARTIN: Daar heb ik niks van gezien!

RENE: *(spottend)* Da's niet moeilijk, hij had teveel werk met zijne lintmeter!

MARTIN: Gij blijft niet lachen, René Rijkaard!

RENE: En waarom niet?

MARTIN: Omdat ik slecht nieuws heb voor u! Ge zijt van de ziekenkas gevlogen!

RENE: Wat weet gij daarvan?

MARTIN: *(overhandigt het doktersbriefje aan René)* Daar is controle geweest en ge waart niet thuis! En kunt gij nu mijne lintmeter teruggeven?

RENE: *(geeft de lintmeter terug)* Mijnen nieuwe trein is ook aangekomen.

JULIA: Ge gaat die toch weer niet op de salontafel zetten zeker?

RENE: Nee, op de vroegere slaapkamer van ons Francine. Ik zal 'm deze avond eens gaan monteren.

JULIA: En Peggy zullen we maar laten slapen zeker?

RENE: *(stil tot Martin)* Ge hebt uw gangen nogal gegaan daarboven. En dat voor ne gepensioneerde, amaa!

MARTIN: *(trots)* Da's geen problemen voor de Martin.

RENE: Ge moet mij dat geheim ook eens verklappen.

MARTIN: Ge kunt tegenwoordig in den apotheek bij uw Francine van die blauwe pillekes kopen hé. Wel, ik heb er twee gepakt voor dat ik naar hier kwam! Zelfs NU zijn die pillen nog niet uitgewerkt!

RENE: Dan moet ik dat ook eens proberen.

MARTIN: Maar ik denk dat twee pillen voor u teveel is?

RENE: Waarom?

MARTIN: Omdat gij met ne bromfiets rijdt en dan zoudt ge wel eens in moeilijkheden kunnen komen!

JULIA: Kom Martin, we gaan door dan kunnen ze den boel hier opruimen.

(Julia wil af langs berghok maar struikelt bijna over de persluchtleiding. René lacht haar uit op dezelfde manier zoals zij dat bij hem deed)

JULIA: *(komt tot bij René, zet een brede gepikeerde smoel op, dan dreigend)* Meneer Rijkaard,...

MARTIN: *(plots tot Julia)* Stop...! Efkes niet bewegen! *(meet de breedte van haar mond)* Vijftien centimeter...! Amaa, da's bijna gelijk bij een paard!

JULIA: *(reageert heftig tot Martin)* En als gij nu die lintmeter niet wegstopt dan laat ik u die seffens opeten...! Verstaan...!

(Julia en Martin willen af, maar weer struikelt Julia bijna over de persluchtleiding. Ze kijkt direct naar René die de hand voor zijn mond houdt om niet in lachen uit te barsten)

RENE: Ik heb niet gelachen hé! *(kan zich nu echt niet meer bedwingen en barst in lachen uit)*

(Julia trekt Martin nijdig mee af langs berghok)

d o e k

VIJFDE BEDRIJF

VOLGENDE DAG - MORGEN

(De rode lampjes in wandverlichting zijn weer vervangen door gewone. De persluchtleiding is verdwenen. De keukendeur staat open. Matil zit aan het ontbijt. Ze zit duidelijk met een kater. René komt van keuken met een glas water en geeft dat aan Matil die het glas in één teug leegdrinkt)

RENE: *(speels)* En hoe is 't met ons Peggy?

MATIL: Klapt eens niet zo luid, René!

RENE: Een half fles wodka..., als ge daar nog niet tegen kunt zèg! *(zet zich aan het ontbijt)* Komt ons Erna niet ontbijten?

MATIL: Ik heb Erna vandaag nog niet gezien. En waar zit onze Theo?

RENE: Die is gisteravond zijn verhaal gaan doen bij ons Francine.

MATIL: Dan gaan we seffens weer iets moeten horen!

RENE: Onze Theo heeft vannacht niet thuis geslapen.

MATIL: Hij zal toch geen lief hebben zeker?

RENE: Onze Theo kennende, is dat een weduwe met vier grote kinderen!

(Francine komt binnen langs berghok)

RENE: *(stil tot Matil, ad Francine)* Onweer op komst! De gendarmen zijn er! Niks zeggen, hé Matil!

(Francine draait verwonderd rond de tafel. Matil en René kijken bewust de andere kant uit alsof er helemaal niks aan de hand is. Als Francine zich verplaatst kijken ze weer beiden gelijktijdig de anderen kant uit)

FRANCINE: *(streng)* Ahwel...? *(geen reactie)* Hebt gij mij niks te vertellen...?

RENE: Gij Matil?

MATIL: Nee.

RENE: Ik ook niet.

FRANCINE: Is dat waar wat onze Theo mij verteld heeft? *(geen reactie, dan tot Matil)* Ge moest barsten van de koppijn. Zoveel drinken als ge dat niet gewoon zijt!

RENE: Dàt heb ik u ook al gezegd, hé Matil!

FRANCINE: *(dan tot René)* En gij wordt volgens mij nog zotter met den dag! Het zal wel in de familie zitten. Ge moet u maar eens laten onderzoeken door de Gunther!

RENE: Geen denken aan!

(Theo komt thuis. Hij draagt nu een rood-gele sjaal)

THEO: Is de vergadering al bezig?

FRANCINE: Ja, maar ze zeggen niks! *(tot René en Matil)* Wat moeten de mensen denken over de roos van Casablanca...? *(denigrerend lachje)* Morgen kan ik mijnen apotheek opdoeken als mijn klanten dat te weten komen!

RENE: *(op zijn sokken)* Francine, verkoopt gij zo ook van die blauwe pillekes die...

FRANCINE: *(onderbreekt luid)* Zwijg...!

MATIL: Ik zal niet veel zeggen, maar wat ik te zeggen heb dat zal ik maar ene keer zeggen.

RENE: Zeg het dan maar, Matil.

MATIL: *(vervolgt)* Wij zijn nog altijd baas in ons eigen huis hé!

RENE: Uw ma en ik zijn zelfs de enige normale hier. Bet die constant met haren nephond Napoleon rondzeult, Theo die niks anders kent dan het clublied van de voetbal en voor de rest alleen leeft om te zuipen en om achter de cafébazin te jagen, Francine die elke dag komt stoeffen over haar fortuin en over hare mislukte dokter die het verschil nog niet kent tussen een gewoon valling en nen diarree, Julia die op zoek is naar ne vent maar niet weet hoe ze er aan moet beginnen, Martin die verslaafd is aan zijne lintmeter... En dan zwijg ik nog over ons Erna!

THEO: Hoe dat ik leef daar hebt gij geen fluit mee te maken!

MATIL: *(luid)* Zolang dat gij hier woont hoeft gij u aan de reglementen van het huis te houden! Verstaan snotneus...?

THEO: *(plots braafjes en nederig)* Ja ma...!

RENE: *(tot Theo)* En waarom draagt gij ne sjaal van een andere kleur? Zijt gij van ploeg veranderd?

THEO: Ik heb eindelijk iemand gevonden. Maar 't is ne supporter van een andere club!

RENE: *(pseudo blij)* Daar se, daar se...! Hoort ge dat, Matil? Da's formidabel nieuws. *(terug tot Theo)* Hoeveel kinderen heeft ze? Drie...? Vier...? Of nog meer...?

THEO: Nee, nog geen.

MATIL: Flink jongen! Eindelijk van 't straat. Wie had zoiets durven denken?

FRANCINE: En wat zegt uw lief van uw drankprobleem?

THEO: Ik drink niet meer.

RENE: Vanaf vandaag zeker?

MATIL: Ik ben heel blij dat ge eindelijk tot de jaren van verstand gekomen zijt.

RENE: We zullen eens een feest geven als ge haar de eerste keer komt voorstellen.

THEO: Zet dan nu maar ne stoel bij aan tafel want mijn lief is er bij...!

RENE: *(verwonderd)* Hoe...?

THEO: Ja, ze zit buiten in den auto op mij te wachten!

FRANCINE: Laat gij die zomaar wachten in den auto...? Dat kan toch niet hé. Kom, laat die maar direct binnen. Wat moet die van ons wel denken?

MATIL: Dat ze niet mag binnenkomen.

RENE: Ik zal haar eens gaan halen! *(wil af langs berghok maar wordt door Theo tegengehouden)*

THEO: Nee pa...!

RENE: Zijt ge verlegen omdat 't geen schoon is? Dat is voor ons geen probleem zenne. Ons Matil was vroeger ook geen schoon.

MATIL: Amaai merci!

RENE: Maar ik heb van ons Matil in de loop der jaren wèl een schoon gemaakt!

FRANCINE: Wil IK haar gaan halen?

THEO: Nee, gij ook niet!

RENE: Ge hoeft u niet te schamen, Theo. Heeft ze rosse haar? Een grote neus? Kijkt ze scheel? Heeft ze rotte tanden? Dat wordt iedereen wel gewoon. En tegenwoordig kunnen ze al veel doen aan uwe voorgevel met die plastieke charcuterie!

FRANCINE: *(verbetert)* Plastische chirurgie...!

RENE: Dat zeg ik toch. *(vervolgt tot Theo)* Ik heb de gevel in onzen tuin deze zomer ook geplamuurd. Ge moet eens kijken hoe schoon die geworden is. 't Is just ne nieuwe!

THEO: *(niet zo enthousiast)* Daar scheelt iets aan!

MATIL: Heeft ze zweetvoeten? Dat heeft onze pa ook. Dat pakken we er wel bij.

THEO: Maar nee!

RENE: Maar zegt gij dan wat er aan hapert!

THEO: *(kotst het eruit)* Het is ne vent...!!

RENE: *(luid)* Watte...?

THEO: *(wil herhalen)* Het is...

RENE: *(onderbreekt)* Ja, ik heb 't wel gehoord. *(toont z'n trillende handen)* Ik krijg 't weer in mijn vingers hé!

MATIL: Francine, pak voor mij nog eens een pilleke in de keuken met héél veel water!

RENE: Breng voor mij heel de doos maar mee, met weinig water! *(tot Theo)* Dus uw... uwe... zit nog in den auto te wachten? *(dan snel en kordaat)* Laat die daar maar zitten, daar zit 'm goed!

FRANCINE: Allé pa, da's ook ne mens hé!

RENE: Geen jeanetten in mijn kot!

THEO: Dan moet ge mij ook buitenstampen.

RENE: Van wie hebt gij die homo-streken geleerd?

THEO: Van u natuurlijk. Gij doet dat toch ook soms!

RENE: Allé Theo!

THEO: Gij zat gisteren ook op de schoot van nen andere vent! Of niet soms?

RENE: Dat was voor de goei zaak.

FRANCINE: Dan wil ik nu eens eindelijk wat meer uitleg over die "goei zaak"!

MATIL: Die "goei zaak" is vanaf heden gesloten!

RENE: *(ziet het niet meer zitten, dan tot Theo, ad sjaal)* Ja, ge moogt wel zeggen dat ge van ploeg veranderd zijt! *(na korte pauze)* En hoe gaat dat zo met die...

THEO: Ja zèg, dat ga ik hier niet voordoen hé!

(Bet daagt op met een lampekap en een wekkerradio)

BET: *(geeft Francine een wangkusje)* Dag Francineke.

FRANCINE: Dag bomma.

RENE: Wat komt gij doen met die lampekap en die wekkerradio?

BET: Dat zijn de eerste spullen van mijne verhuis al. Dat wil ik op mijn toekomstige kamer zetten, dan kan onze Napoleon al een beetje wennen aan de kamer.

RENE: Dat is uitgesloten want daar staat mijnen nieuwe trein al opgesteld!

FRANCINE: Allé pa, zet uwen trein dan ergens anders!

RENE: Dat gaat niet. Die moet daar blijven staan!

FRANCINE: Ge gaat de bomma toch niet opzij zetten voor uwen speelgoedtrein

zeker?

RENE: Daar is toch geen verschil tussen. Ze kunnen allebei ontsporen, haha!

FRANCINE: *(berispt)* Pa, let op uw woorden!

BET: *(dreigt te ontploffen)* Seffens word ik héél kwaad hé!

RENE: Dat haalt toch niks uit.

(Bet wordt zodanig boos dat plots de lamp in haar lampekup even begint te flikkeren)

THEO: Amaai, die is kwaad zèg!

RENE: Ja, haar lamp brandt nog harder dan die van mijnen trein!

(Martin en Julia arm in arm op langs berghok)

JULIA: *(tot allen)* Ik denk dat ze den Theo zijnen auto aan 't stelen zijn want daar zit ne vreemde vent in...!

(Geen reactie)

MARTIN: *(meet de pluchen hond van Bet)* Ge hebt uwen hond te heet gewassen zeker?

BET: Waarom?

MARTIN: Omdat 'm drie centimeter gekrompen is tegen in 't begin van de week.

BET: *(scheldend)* Ga weg, lintworm...!

JULIA: *(zuchtend)* Martin...?

MARTIN: Ja Julia?

JULIA: Kunt ge geloven dat die lintmeter stilaan m'n keel begint uit te hangen...?

(Bet gaat onder volgend gesprek de trap op met haar lampekup en wekkerradio)

JULIA: Zijn wij geen schoon koppel?

MARTIN: Héla héla..., da's niet voor altijd hé!

JULIA: Allé Martin, wij passen toch goed bij elkaar.

MARTIN: Ik ben wèl met brugpensioen hé!

JULIA: Da's toch niks. Dan hebben we den hele dag tijd om euh...

RENE: *(met de glimlach)* Kan de Martin zijn boemeltreintje dat wel trekken?

FRANCINE: Ik vind dat ge uitstekend bij elkaar past en ne mens is niet gemaakt om alleen te zijn. Daar zijn in Gent proeven gebeurd op konijnen en de konijnen die alleen zaten gingen allemaal dood.

JULIA: *(ad Martin)* Maar dan moet gij wel dat hoedje afzetten en afleren van de handen in uw zakken te steken.

MARTIN: Ik ga akkoord op één voorwaarde!

JULIA: En dat is?

MARTIN: Dat gij op uw andere bil nen olifant laat tatoeëren!

JULIA: Okee, maar dan moet gij uwe lintmeter voortaan thuislaten.

MARTIN: Vanaf morgen.

THEO: En wat gaat er gebeuren met de roos van Casablanca?

RENE: Waarom moet gij dat weten?

THEO: Omdat ik uwen handel wil overnemen!

MARTIN: Wie wordt dan de roos van Casablanca?

JULIA: Ikke!

MARTIN: Nee, ik heb niet gere dat mijn vrouw in die branche zit. Waarom Francine niet?

RENE: Ons Francine...? Die wil dat toch niet zeker! Trouwens, als ons Francine haar eigen zó gaat kleden dan volgt er direct een totale zonsverduistering!

FRANCINE: Wat weet gij daarvan? Didierke...!

MATIL: Francine, ziet wat ge doet want dat is niet gemakkelijk hé!

FRANCINE: *(bekent met weemoed in haar stem)* Mijne vent heeft me al vijf maanden niet meer aangeraakt. Denkt ge dat dat gemakkelijk is? Ik wil de Gunther verlaten...!

MATIL: *(tot René)* Daar se, weeral nen droom die uitkomt!

RENE: *(plots opgewekt)* Da's de schoonste dag van mijn leven. Daar drinken we op. Theo, kap voor iedereen eens een glas in. In de keuken staat nog wat overschot van die schuim... *(herpakt zich)* ...champagne van gisteren!

(Theo af naar keuken)

FRANCINE: Hebt gij gisteren hier champagne gedronken?

RENE: *(trots)* Wat dacht ge? Dat wij hier maar alleen water dronken?

MATIL: En soms ook een beetje wodka.

RENE: Francine, meent ge dat van de Gunther?

FRANCINE: Ja. En mijnen apotheek ben ik ook beu. Het zijn allemaal zieke mensen waarmee ik in contact kom. Ik vind het zelfs zo zielig dat ik hun geld eerst in de wasmachine stop tegen infecties!

(Bet komt van de trap)

BET: *(luid tot allen)* Mensen, ik heb goed nieuws!

RENE: Da's ook den eerste keer!

BET: Ik denk dat Erna genezen is!

RENE: *(zoekt zijn gelijk bij Matil)* Ik heb toch altijd al gezegd dat dat plotseling ging gebeuren hé.

MATIL: *(tot Bet)* Waarom denkt gij dat, moeder?

BET: Ze heeft de nieuwe trein van René vernietigd! Alleen de wielen schieten er nog over! *(toont het onderstel van een modeltrein)*

RENE: *(aan de grond genageld)* 't Is niet waar hé...! *(met de handen in het haar)* Wat nu gefloten zèg! *(als Martin het onderstel wil meten)* Martin, hebt gij al eens ooit zo'n hoedje opgegeten?

MARTIN: Nee.

RENE: *(furieus-kwaad)* Dan moet ge met die lintmeter van mijnen trein blijven...!

(Theo komt van de keuken met een leeg dienblad en zet dat op tafel)

THEO: Ik kan geen flessen vinden in de keuken!

JULIA: Hoe...? Dat kan niet! Daar moeten er nog minstens vijf staan!

THEO: Ja, daar staan nog vijf flessen..., maar ze zijn allemaal leeg!

RENE: Leeg...? Hoe kan dat nu...? Gisteren waren die nog vol!

MATIL: Wie heeft die leeggedronken? Gij René...?

RENE: Nee. Gij...?

MATIL: Nee, ik had wel genoeg aan die wodka.

FRANCINE: Theo, zit gij daar voor iets tussen?

THEO: Ik zou niet durven!

BET: Ge doet niks anders dan drinken, zuipschuit dat ge daar staat...!

THEO: Pa, moet ik 't doen of doet gij 't?

RENE: Watte zoon?

THEO: *(ad Bet)* Hare kop uittrekken!

FRANCINE: Een beetje respect voor de bomma hé!

MATIL: *(luid)* Ik wil weten wie die vijf flessen uitgedronken heeft of daar gaan hier aanstonds klappen vallen...!

RENE: *(er gaat plots een lichtje branden)* Toch ons Erna niet zeker...?

(Erna komt dreigend met de tweeloop van de trap. Ze heeft de gabardine van René over haar nachtkleed getrokken en op haar hoofd staat zijn treinpet)

ALLEN: *(verbaasd)* Erna...?

MATIL: René, pak dat wapen af voor dat er iets mee gebeurt...!

RENE: *(is er nog vrij gerust in)* Al sjans dat het niet geladen is, zèg! Die is in staat om ons allemaal overhoop te schieten!

(Plots schiet Erna. Een luide knal galmt door de kamer. Iedereen verschanst zich)

MARTIN: *(komt overeind en toont een kogelgat in zijn hoedje)* 't Is niet waar hé...!

Kijk hier wat zij gedaan heeft...! *(meet het gat)* 't Is wel twee centimeter groot!

JULIA: *(trekt Martin terug tegen de grond)* Ga liggen kieke, seffens schiet ze uwe kop eraf!

MATIL: *(cynisch tot René)* En gij zijt heel hard bedankt omdat ik u kon vertrouwen!

RENE: Maar ik begrijp niet hoe dat ons Erna aan dat geweer komt!

FRANCINE: Ze heeft 't toch in haar handen...!

THEO: En 't is geladen...!

ERNA: *(dreigt met geweer naar Martin)* Tjoeke-tjoeke...?

MARTIN: *(staat recht met veel schrik in zijn stem)* En nu vraagt die nog aan mij om tjoeke-tjoeke te doen zèg...! *(met meer zin om te wenen)* En ik ben mijn blauwe pillekes vergeten...!

(Iedereen komt tevoorschijn)

ERNA: *(roept plots en luidkeels)* Boem...!!

(Iedereen duikt opnieuw tegen de grond. Erna lacht zich te pletter. Als iedereen vermoedt dat het voorbij is schiet Erna in de hoogte. Er valt een grote wolk kalk van het plafond)

MATIL: Iedereen mag rechtstaan, daar kunnen maar twee cartouches inzitten.
(*pakt het geweer af van Erna*)

RENE: (*tot Theo, ad plafond*) Kijk eens, Theo! Zou dat gat groot genoeg zijn voor de aansluiting van uwen TV?

THEO: Amaai, daar kan wel nen hele TV door!

RENE: Nog maar eens een bewijs dat ik mijn belofte hou hé!

MARTIN: René, mag ik eens efkes in uwe nek gaan zitten?

RENE: Waarom?

MARTIN: (*haalt lintmeter boven*) Dan kan ik dat gat in 't plafond eens meten!

JULIA: (*boos tot Martin*) Als ge nu niet maakt dat...

MARTIN: (*stopt de lintmeter snel in zijn zakken, dan beleefd*) Hij is al riebedebie...!

(*Men reinigt de kleren*)

JULIA: (*tot René*) Zou het niet stilaan tijd worden dat ge Erna terug in een instelling stopt, René?

MARTIN: (*merkt plots op*) Zèg, wat ligt daar achter de tafel?

(*Alle ogen naar Bet gericht die bewegingloos en uitgestrekt achter de tafel ligt*)

FRANCINE: Ons Bomma...?

THEO: Ze beweegt niet meer!

MATIL: (*ontfermt zich over haar*) Moeder...? Moeder...? Zeg eens iets...!

FRANCINE: (*voelt aan haar pols, dan hopeloos*) Dat zal niet meer gaan, vrees ik.

MATIL: Waarom niet?

FRANCINE: Ze is dood! Waarschijnlijk gestorven aan nen hartaanval!

RENE: (*springt enthousiast op tafel*) Hoera...! We hebben geld! Matil, we zijn rijk...!

THEO: (*springt mee op de tafel, zingt luid op rijm en zwaait geestdriftig met zijn sjaal omhoog*) "Hey rood-geel, ons bomma is de pijp uit en ik wil volk in mijn bordeel"!

FRANCINE: (*ad René*) Wat krijgen die twee nu...?

RENE: (*komt van tafel, dan tot Martin*) Waar zit ge nu met uwe lintmeter?

MARTIN: Waarom...?

RENE: We moeten de maten toch nemen voor de lijkist...!

JULIA: (*dreigend tot Martin als die de lintmeter uit z'n zakken haalt*) Durft niet hé...!

FRANCINE: (*neemt het dienblad van tafel, dan venijnig tot Erna*) Gij hebt ons bomma vermoord! Zottin...! (*verwijderd Erna's treinpap en slaat met het dienblad op haar hoofd*)

(*Algemene stilte*)

ERNA: (*kijkt plots normaal, dan stil en verbaasd*) René...?

RENE: (*al even verbaasd*) Erna...?

ERNA: Wat doe ik hier in mijne nachtjapon...? En waar zijn mijn schoenen...?

JULIA: (*tot allen, ad Erna*) Volgens mij is die genezen hé!

RENE: (*zoekt z'n gelijk*) Ik heb 't gezegd, hé Matil! Ik heb 't gezegd hé!

MATIL: Dan zullen we voor haar eens direct gaan kleren kopen.

MARTIN: *(tovert weer z'n lintmeter tevoorschijn en gaat tot bij Erna)* Wil ik haar maat al pakken, Matil?

JULIA: Gij pakt hier just niks...! *(slaat met het dienblad op het hoofd van Martin)*

MARTIN: *(tot Julia)* Tjoeke-tjoeke...? *(heeft de rol van Erna blijkbaar overgenomen)*

DOEK